

ADB „GJENSIDIGE“

Tarpinės finansinės ataskaitos už periodą
pasibaigusį 2022 m. rugsėjo 30 d.

Įmonės pavadinimas	ADB „Gjensidige“
Įmonės kodas	110057869
Adresas	Žalgirio g. 90, Vilnius, Lietuva
Telefonas	1626
El. paštas	info@gjensidige.lt
Tinklapis	www.gjensidige.lt
Pagrindinė veiklos rūšis	Ne gyvybės draudimo paslaugos
Generalinis direktorius	Marius Jundulas
Vyriausioji buhalterė	Jolanta Markelienė
Vyriausiasis aktuaras	Jurgis Navikas
Finansinių metų pradžia	2022 m. sausio 1 d.
Finansinių metų pabaiga	2022 m. gruodžio 31 d.
Auditorius	UAB „Deloitte Lietuva“

TURINYS

Pavadinimas	Puslapis
Bendryjū pajamų ataskaita	4
Finansinės būklės ataskaita	5-6
Nuosavo kapitalo pokyčių ataskaita	7
Pinigų srautų ataskaita	8
Aiškinamasis raštas	9-35

už rugsėjo 30 d. pasibaigusius periodus

tūkst. Eur	Pas - tab a	2022	2021	2022 m. III ketvirtis	2021 m. III ketvirtis
Uždirbtos įmokos		92.733	83.425	31.169	29.220
Pasirašytų įmokų suma	10	95.673	92.623	35.441	34.801
Perduoto perdraudimo įmokos		(3.562)	(3.114)	(180)	(116)
Perkeltų įmokų techninio atidėjinio pasikeitimas		(88)	(6.695)	(3.291)	(4.759)
Perkeltų įmokų techninio atidėjinio perdraudikų dalies pasikeitimas		710	611	(801)	(706)
Draudimo išmokų sąnaudos, grynąja verte		(72.541)	(63.305)	(22.486)	(23.206)
Išmokėtos draudimo išmokos		(71.251)	(55.511)	(23.327)	(19.951)
Žalų sureguliuavimo sąnaudos		(7.234)	(6.780)	(2.284)	(2.218)
Išieškotos sumos		3.979	3.031	1.642	1.173
Perdraudikams tenkanti išmokų dalis		1.933	676	851	171
Numatomų išmokėjimų techninio atidėjinio pasikeitimas		(1.059)	(5.138)	(113)	(2.282)
Numatomų išmokėjimų techninio atidėjinio perdraudikų dalies pasikeitimas		1.091	417	745	(99)
Nepasibaigusios rizikos techninio atidėjinio pasikeitimas		(274)	124	(194)	(110)
Grynosios veiklos sąnaudos		(26.743)	(24.026)	(8.766)	(8.219)
Įsigijimo sąnaudos		(19.511)	(18.217)	(6.524)	(6.620)
Atidėtųjų įsigijimo sąnaudų pasikeitimas		(414)	449	15	363
Administracinės sąnaudos		(7.529)	(6.470)	(2.334)	(2.035)
Perdraudimo komisinis atlyginimas ir perdraudikų pelno dalis		711	212	77	73
Investicijų valdymo sąnaudos		(126)	(166)	(40)	(55)
Grynosios palūkanų pajamos		(1)	108	3	53
Finansinio turto, vertinamo tikraja verte pelne (nuostoliuose), grynas pelnas (nuostoliai)		(8.681)	(151)	(1.935)	26
Realizuotas investicinės veikos rezultatas		(8)	(65)	-	(64)
Nekilnojamojo turto pajamos		60	1	59	-
Valiutos perkainojimo nuostoliai		(43)	(28)	(21)	(11)
Kitos pajamos		368	335	129	153
Kitos sąnaudos		(102)	(135)	(33)	(44)
Pelnas prieš apmokestinimą		(15.358)	(3.883)	(2.115)	(2.257)
Pelno mokestis		(1)	(191)	(1)	(70)
Ataskaitinių metų nepaskirstytasis pelnas		(15.359)	(4.074)	(2.116)	(2.327)
Kitos bendrosios pajamos už metus		-	-	-	-
Iš viso bendrųjų pajamų per metus		(15.359)	(4.074)	(2.116)	(2.327)

9–35 puslapiuose pateiktos pastabos yra neatskiriama šių finansinių ataskaitų dalis.

 Marius Jundulas
 Generalinis direktorius

 Jolanta Markelienė
 Vyriausioji buhalterė

 Jurgis Navikas
 Vyriausiasis aktuaras

2022 m. spalio 25 d.

FINANSINĖS BŪKLĖS ATASKAITA

Rugsėjo 30 d.

TURTAS, tūkst. Eur	Pas- taba	2022	2021
Ilgalaikis materialusis turtas	1	1.596	1.989
Nematerialusis turtas	1	4.225	4.765
Naudojimo teise valdomas turtas	13	5.141	6.103
Nefinansinio turto iš viso		10.962	12.857
Finansinis turtas, vertinamas tikraja verte pelne (nuostoliuose)	2	111.349	129.291
Iki termino laikomos investicijos	3	3.999	5.963
Finansinių investicijų iš viso		115.348	135.254
Draudimo veiklos gautinos sumos iš draudėjų ir tarpininkų	4	20.388	17.947
Perdraudimo gautinos sumos	4	1.601	576
Kitos gautinos sumos	4	1.336	1.414
Paskolos ir gautinos sumos		23.325	19.937
Atidėtosios įsigijimo sąnaudos		5.461	5.875
Kitos ateinančių laikotarpių sąnaudos ir sukauptos pajamos		1.032	907
Iš viso sukauptų pajamų ir atidėtųjų sąnaudų		6.493	6.782
Atidėtojo mokesčio turtas		1.889	1.889
Pelno mokesčio turtas		419	391
Išankstiniai apmokėjimai		189	172
Perkeltų įmokų techninio atidėjinio perdraudikų dalis		1.092	382
Numatomų išmokėjimų techninio atidėjinio perdraudikų dalis		9.657	8.566
Perdraudimo turto iš viso	7	10.749	8.948
Pinigai ir pinigų ekvivalentai	5	13.971	2.717
IŠ VISO TURTO:		183.345	188.947

9–35 puslapiuose pateiktos pastabos yra neatskiriama šių finansinių ataskaitų dalis.

Marius Jundulas
Generalinis direktorius

Jolanta Markelienė
Vyriausioji buhalterė

Jurgis Navikas
Vyriausiasis aktuaras

2022 m. spalio 25 d.

FINANSINĖS BŪKLĖS ATASKAITA

Rugsėjo 30 d.

ĮSIPAREIGOJIMAI IR NUOSAVAS KAPITALAS, tūkst. Eur	Pas-taba	2022	2021
Nuosavas kapitalas			
Įstatinis kapitalas	6	47.184	47.184
Akcijų priedai	6	5.870	12.454
Perkainojimo rezervas		23	57
Ankstesnių ataskaitinių metų nepaskirstytasis pelnas (nuostoliai)		35	1.231
Ataskaitinių metų nepaskirstytasis pelnas (nuostoliai)		(15.359)	(7.815)
Nuosavo kapitalo iš viso		37.753	53.111
Įsipareigojimai			
Draudimo įsipareigojimai			
Perkeltų įmokų techninis atidėjimas		56.545	56.457
Numatomų išmokėjimų techniniai atidėjiniai		57.441	56.382
Nepasibaigusios rizikos techninis atidėjimas		3.639	3.365
Iš viso draudimo įsipareigojimų	7	117.625	116.204
Skolos			
Tiesioginiai draudimo įsipareigojimai			
Draudėjams		2.030	1.697
Tarpininkams		31	1
Kiti draudimo įsipareigojimai	8	3.712	4.118
Perdraudimo įsipareigojimai		-	176
Pelno mokesčio įsipareigojimai		19	118
Mokesčiai ir socialinio draudimo įmokos	8	931	800
Kitos skolos	8	9.793	456
Nuomos įsipareigojimai	13	5.212	6.148
Skolų iš viso		21.728	13.514
Atidėjiniai	9	1.294	1.224
Sukauptos sąnaudos ir ateinančių laikotarpių pajamos		4.945	4.894
Iš viso įsipareigojimų		145.592	135.836
IŠ VISO ĮSIPAREIGOJIMŲ IR NUOSAVO KAPITALO		183.345	188.947

9–35 puslapiuose pateiktos pastabos yra neatskiriama šių finansinių ataskaitų dalis.

Marius Jundulas
Generalinis direktorius

Jolanta Markelienė
Vyriausioji buhalterė

Jurgis Navikas
Vyriausiasis aktuaras

2022 m. spalio 25 d

NUOSAVO KAPITALO POKYČIŲ ATASKAITA

už rugsėjo 30 d. pasibaigusį periodą

tūkst. Eur	Išstatinis kapitalas	Akcijų priedai	Perkainojimo rezervas	Nepaskirstytasis pelnas	Iš viso
Likutis 2021 m. sausio 1 d.	47.184	12.454	60	1.228	60.926
Ataskaitinių metų nepaskirstytasis pelnas	-	-	-	(4.073)	(4.073)
Perkainoto turto nusidėvėjimas	-	-	(2)	2	-
Likutis 2021 m. rugsėjo 30 d.	47.184	12.454	58	(2.843)	56.853
Ataskaitinių metų nepaskirstytasis pelnas (nuostolis)	-	-	-	(3.741)	(3.741)
Perkainoto turto nusidėvėjimas	-	-	(1)	1	-
Likutis 2021 m. gruodžio 31 d.	47.184	12.454	57	(6.583)	53.112
Ataskaitinių metų nepaskirstytasis pelnas (nuostolis)	-	-	-	(15.359)	(15.359)
Perkainoto turto nusidėvėjimas	-	-	-	-	-
Perkainuoto turto perleidimas	-	-	(34)	34	-
Nuostolio padengimas	-	(6.584)	-	6.584	-
Likutis 2022 m. rugsėjo 30 d.	47.184	5.870	23	(15.324)	37.753

9–35 puslapiuose pateiktos pastabos yra neatskiriama šių finansinių ataskaitų dalis.

Marius Jundulas
Generalinis direktorius

Jolanta Markelienė
Vyriausioji buhalterė

Jurgis Navikas
Vyriausiasis aktuaras

2022 m. spalio 25 d.

už rugsėjo 30 d. pasibaigusius periodus

tūkst. Eur	2022	2021
Pagrindinės veiklos pinigų srautai		
Gautos tiesioginio draudimo įmokos	89.775	85.872
Išmokėtos tiesioginio draudimo išmokos	(68.796)	(54.636)
Sumos, gautos iš perdraudikų	1.499	458
Sumos, sumokėtos perdraudikams	(3.833)	(3.321)
Sumokėtas pelno mokestis	(189)	(242)
Išmokos darbuotojams	(9.274)	(8.404)
Sumos, sumokėtos tarpininkams	(6.245)	(5.405)
Sumokėti veiklos mokesčiai	(6.458)	(6.097)
Kitos sumokėtos sumos	(7.278)	(6.405)
Kitos gautos sumos	3.509	2.713
Grynieji pagrindinės veiklos pinigų srautai	(7.290)	4.533
Investicinės veiklos pinigų srautai		
Investicijų įsigijimas:		
Skolos ir kiti pastoviųjų pajamų vertybiniai popieriai	(20.879)	(24.177)
Iš viso įsigyta investicijų:	(20.879)	(24.177)
Materialiojo turto įsigijimas	(567)	(1.175)
Investicijų perleidimas:		
Skolos ir kiti pastoviųjų pajamų vertybiniai popieriai	32.057	23.562
Iš viso perleista investicijų:	32.057	23.562
Investicijų valdymo sąnaudos ir komisinių mokesčių mokėjimai	(126)	(166)
Grynieji investicinės veiklos pinigų srautai	10.485	(1.956)
Finansinės veiklos pinigų srautai		
Sumokėtos kitos finansinės veiklos sumos	(43)	(28)
Gautos sumos už išleistas akcijas	9.000	-
Sumokėtos nuomos įsipareigojimų sumos	(810)	(849)
Sumokėtos nuomos įsipareigojimo palūkanos	(88)	(109)
Grynieji finansinės veiklos pinigų srautai	8.059	(986)
Grynasis pinigų ir pinigų ekvivalentų (sumažėjimas) / padidėjimas	11.254	1.591
Pinigai ir pinigų ekvivalentai laikotarpio pradžioje	2.717	14.048
Pinigai ir pinigų ekvivalentai laikotarpio pabaigoje	13.971	15.639

9–35 puslapiuose pateiktos pastabos yra neatskiriama šių finansinių ataskaitų dalis.

Marius Jundulas
Generalinis direktorius

Jolanta Markelienė
Vyriausioji buhalterė

Jurgis Navikas
Vyriausiasis aktuaras

2022 m. spalio 25d.

AIŠKINAMASIS RAŠTAS
I. BENDROJI INFORMACIJA

Bendroji informacija

ADB „Gjensidige“ (toliau – Bendrovė) buvo įregistruota Lietuvos Respublikos juridinių asmenų registre 1993 m. rugpjūčio 9 d.

Bendrovė teikia ne gyvybės draudimo paslaugas. Draudimo veiklos licencijos Nr. 21.

Bendrovės įstatinį kapitalą 2022 m. rugsėjo 30 d. ir 2021 m. gruodžio 31 d. sudarė 6 402 217 paprastųjų vardinių akcijų, kurių kiekvienos nominalioji vertė yra 7,37 Eur.

99,97 proc. Bendrovės įstatinio kapitalo priklauso ASA „Gjensidige Forsikring“, identifikacinis numeris (kodas) 995568217, buveinės adresas Schweigaards gate 21, 0191 Oslas, 0301 Oslas, Norvegija (toliau – ASA „Gjensidige Forsikring“ ir „Akcininkas“), 0,03 proc. – smulkiesiems akcininkams, fiziniams asmenims.

Akcininkas	Akcijų skaičius, vnt.
Gjensidige Forsikring ASA	6 400 091
Fiziniai asmenys	2 126
Iš viso	6 402 217

2022 m. rugsėjo 30 d. ASA „Gjensidige Forsikring“ grupei Baltijos šalyse priklausė:

- ADB „Gjensidige“, turinti įsteigtus filialus Latvijoje ir Estijoje.
- Redgo Estonia OÜ Estijoje, valdanti UAB RedGo Lithuania, kuri įsteigta Lietuvoje.

Bendrovės darbuotojai

2022 m. rugsėjo 30 d. Bendrovėje dirbo 671 darbuotojai (2021 m. gruodžio 31 d. – 707 darbuotojas):

Valstybė	2022-09-30	2021-12-31
Lietuva	446	473
Latvija	193	195
Estija	32	39
Iš viso	671	707

Bendrovės veikla

Bendrovė turi leidimą vykdyti šių draudimo grupių ar atskirų joms priklausančių rizikų savanoriško draudimo veiklą:

- sausumos transporto priemonių, išskyrus geležinkelio transporto priemones, draudimas;
- su sausumos transporto priemonių valdymu susijusios civilinės atsakomybės draudimas;
- su skraidymo aparatų valdymu susijusios civilinės atsakomybės draudimas;
- su laivų (jūrų ir vidaus vandens) valdymu susijusios civilinės atsakomybės draudimas;
- draudimas nuo nelaimingų atsitikimų;
- skraidymo aparatų draudimas;
- vežamų krovinių draudimas;
- turto draudimas nuo kitų rizikų;
- bendrosios civilinės atsakomybės draudimas;
- draudimas nuo ligų;
- laivų (jūrų ir vidaus vandens) draudimas;
- turto draudimas nuo gaisro ir gamtinių jėgų;
- laidavimo draudimas;
- finansinių nuostolių draudimas;
- pagalbos draudimas;
- geležinkelio transporto priemonių draudimas.

Bendrovės draudimo veiklos licencija suteikia teisę teikti šias privalomojo draudimo rūšis:

- transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomasis draudimas;
- statinio statybos, rekonstravimo, remonto, atnaujinimo (modernizavimo), griovimo ar kultūros paveldo statinio tvarkomųjų statybos darbų ir civilinės atsakomybės privalomasis draudimas;
- pagrindinių tyrėjų ir biomedicininų tyrimų užsakovų civilinės atsakomybės privalomasis draudimas;

- geležinkelio įmonių (vežėjų) ir įmonių, kurios naudojami viešąja geležinkelių infrastruktūra, privalomasis civilinės atsakomybės draudimas;
- bankroto administratoriaus profesinės civilinės atsakomybės atliekant įmonių bankroto procedūras privalomojo draudimo veiklą;
- kelionių organizatoriaus prievolių įvykdymo užtikrinimo draudimas.

Informacija apie Bendrovės filialus ir atstovybes

2022 m. rugsėjo 30 d. Bendrovė turėjo 2 užsienio filialus Latvijoje (3 regionus) ir Estijoje, ir 8 skyrius Lietuvoje (2021 m. gruodžio 31 d. – 2 užsienio filialus ir 9 skyrius). Bendrovės pagrindinė buveinė yra įsikūrusi Žalgirio g. 90, Vilnius.

Informacija apie Bendrovės patronuojamąsias ir asocijuotąsias įmones

2022 m. rugsėjo 30 d. ir 2021 m. gruodžio 31 d. Bendrovė neturėjo patronuojamųjų ir asocijuotųjų įmonių.

Finansiniai metai

Bendrovės finansiniai metai prasideda sausio 1 d. ir baigiasi gruodžio 31 d.

II. REIKŠMINGI APSKAITOS PRINCIPAI

Finansinių ataskaitų rengimo pagrindas

Atitiktis standartams

Pateiktos Bendrovės finansinės ataskaitos parengtos pagal tarptautinius finansinės atskaitomybės standartus (TFAS), priimtus taikyti Europos Sąjungoje. Finansinės ataskaitos yra rengtos remiantis įsigijimo savikainos principu, išskyrus šiuos straipsnius, kurie vertinami tikrąja verte: finansinį turtą, vertinamą tikrąja verte pelne (nuostoliuose), ir pastatus, kurie vertinami perkainota verte, kuri yra jų tikroji vertė vertinimo dieną, atėmus vėliau sukauptą nusidėvėjimą.

Tarpinės finansinės ataskaitos yra parengtos pagal 2021 metų Bendrovės apskaitos politiką su kai kuriomis išimtimis.

Tarpinėse finansinėse ataskaitose nėra atskleidžiama visa informacija, kuri yra reikalaujama atskleisti metinėje finansinėje ataskaitoje ir turi būti skaitoma kartu su 2021 metų finansinėmis ataskaitomis.

Finansinės ataskaitos parengtos darant prielaidą, kad artimiausioje ateityje Bendrovė galės toliau tęsti veiklą

Funkcinė ir pateikimo valiuta

Šiose finansinėse ataskaitose skaičiai yra pateikti tūkstančiais eurų (tūkst. Eur). Bendrovės funkcinė valiuta yra eurai (Eur).

Nauji standartai ir išaiškinimai, likučių finansinėse ataskaitose perklasifikavimas

Esamų standartų pakeitimų, galiojančių einamuoju ataskaitiniu laikotarpiu, taikymas pirmą kartą

Toliau pateikiamos galiojančių standartų pataisos, kurios patvirtintos Tarptautinių apskaitos standartų valdybos (TASV) ir priimtos ES bei kurios galioja einamuoju ataskaitiniu laikotarpiu:

- **9-ojo TFAS „Finansinės priemonės“, 39-ojo TAS „Finansinės priemonės. Pripažinimas ir vertinimas“, 7-ojo TFAS „Finansinės priemonės. Atskleidimas“ ir 4-ojo TFAS „Draudimo sutartys“ ir 16-ojo TFAS „Nuoma“ pataisos** – „Palūkanų normų lyginamojo indekso reforma. 2-asis etapas“, ES priėmė 2021 m. sausio 13 d. (taikomos metiniams ataskaitiniams laikotarpiams, prasidedantiems 2021 m. sausio 1 d. arba vėliau).
- **16-ojo TFAS „Nuoma“ pataisos** „COVID-19 susijusias nuomos nuolaidas po 2021 m. birželio 30 d.“, ES priėmė 2021 m. rugpjūčio 30 d. (taikomos metiniams laikotarpiams, prasidedantiems 2021 m. balandžio 1 d. arba vėliau, bet ne vėliau kaip nuo 2021 m. sausio 1 d.).
- **4-ojo TFAS „Draudimo sutartys“ pataisos „Laikinos 9-ojo TFAS taikymo išimties pratęsimas“**, ES priėmė 2020 m. gruodžio 16 d. (laikinos 9-ojo TFAS taikymo išimties galiojimas pratęsiamas nuo taikymo metiniams laikotarpiams, prasidedantiems 2021 m. sausio 1 d. arba vėliau, iki 2023 m. sausio 1 d.).

Šių esamų standartų pakeitimų priėmimas ir išaiškinimai nesukėlė jokių reikšmingų pokyčių Bendrovės finansinėms ataskaitoms.

Standartai ir esamų standartų pataisos, kuriuos TASV patvirtino, bet kurie ES dar neįsigaliojo:

Šių finansinių ataskaitų patvirtinimo datą, nurodyti standartai, esamų standartų pataisos ir išaiškinimai, išleisti Tarptautinių apskaitos standartų tarybos (TAST) ir patvirtinti ES, bet dar negaliojo:

- **16-ojo TAS „Nekilnojamasis turtas, įranga ir įrengimai“ pataisos** „Pajamos, gautos iki numatyto naudojimo“, ES priėmė 2021 m. birželio 28 d. (taikomos metiniams laikotarpiams, prasidedantiems 2022 m. sausio 1 d. arba vėliau),
- **37-ojo TAS „Atidėjiniai, neapibrėžtieji įsipareigojimai ir neapibrėžtasis turtas“ pataisos** „Nuostolingos sutartys. Sutarties vykdymo išlaidos“, ES priėmė 2021 m. birželio 28 d. (taikomos metiniams laikotarpiams, prasidedantiems 2022 m. sausio 1 d. arba vėliau);
- **3-iojo TFAS „Verslo jungimai“ pataisos** „Nuoroda į Konceptualiuosius pagrindus su 3-iojo TFAS pataisomis“, ES priėmė 2021 m. birželio 28 d. (taikomos metiniams laikotarpiams, prasidedantiems 2022 m. sausio 1 d. ar vėliau),
- **17-asis TFAS „Draudimo sutartys“**, įskaitant 17-ojo TFAS pataisas, ES priėmė 2021 m. lapkričio 19 d. (taikomi metiniams laikotarpiams, prasidedantiems 2023 m. sausio 1 d. ar vėliau),
- **Įvairių paskelbtų standartų pataisos dėl „TFAS (2018-2020 m.) patobulinimų“**, atliktos remiantis kasmetiniu TFAS patobulinimo projektu (1-asis TFAS, 9-asis TFAS, 16-asis TAS ir 41-asis TAS) pirmiausia siekiant panaikinti neatitikimus ir išaiškinti terminus, ES priėmė 2021 m. birželio 28 d. (1-ojo TFAS, 9-ojo TFAS ir 41-ojo TAS pataisos taikomos metiniams laikotarpiams, prasidedantiems 2022 m. sausio 1 d. ar vėliau. 16-ojo TFAS pataisos susijusios tik su iliustraciniu pavyzdžiu, todėl įsigaliojimo data nenurodyta).

Nauji standartai ir esamų standartų pataisos, kuriuos TASV patvirtino, bet kurių ES dar nepriėmė

Šiuo metu TFAS, priimti taikyti ES, reikšmingai nesiskiria nuo nuostatų, kurias patvirtino Tarptautinių apskaitos standartų valdyba (TASV), išskyrus toliau pateikiamus naujus standartus ir galiojančių standartų pataisas, kurių finansinių ataskaitų paskelbimo datą ES dar nepriėmė (visų toliau nurodytų TFAS įsigaliojimo data yra data, kurią TASV juos paskelbė):

- **14-asis TFAS „Reguliuojamo atidėjimo sąskaitos“** (taikomas metiniams laikotarpiams, prasidedantiems 2016 m. sausio 1 d. ar vėliau) – Europos Komisija nusprendė netaikyti šio laikino standarto ir laukti, kol bus parengtas galutinis standartas,
- **1-ojo TAS „Finansinės atskaitomybės pateikimas pataisos** „Ilgalaikių įsipareigojimų grupavimas į trumpalaikius ir ilgalaikius“ (taikomos metiniams laikotarpiams, prasidedantiems 2023 m. sausio 1 d. ar vėliau),
- **1-ojo TAS „Finansinės atskaitomybės pateikimas“ pataisos** „Apskaitos politikos atskleidimas“ (taikomos metiniams laikotarpiams, prasidedantiems 2023 m. sausio 1 d. ar vėliau),
- **8-ojo TAS „Apskaitos politika, apskaitinių įvertinimų keitimas ir klaidos“ pataisos** „Apskaitos politikos atskleidimas“ (taikomos metiniams laikotarpiams, prasidedantiems nuo 2023 m. sausio 1 d. arba vėliau).
- **12-ojo TAS „Pelno mokestis“ pataisos** „Atidėtasis mokestis, susijęs su turtu ir įsipareigojimais, kurie atsiranda įvykus vieninteliam sandoriui“ (taikomos metiniams laikotarpiams, prasidedantiems nuo 2023 m. sausio 1 d. arba vėliau).
- **10-ojo TFAS „Konsoliduotos finansinės ataskaitos“ ir 28 TAS „Investicijos į asocijuotąsias įmones ir bendras įmones“ pataisos** – „Turto pardavimas ar turtinis įnašas tarp investuotojo ir jo asocijuotosios įmonės arba bendros įmonės“ (įsigaliojimo data buvo atidėta neapibrėžtam laikotarpiui, kol bus baigtas nuosavybės metodo tyrimų projektas),

- **17-asis TFAS „Draudimo sutartys“ pataisos** „17-ojo TFAS ir 9-ojo TFAS taikymas pirmą kartą – lyginamoji informacija“ (taikomi metiniams laikotarpiams, prasidedantiems 2023 m. sausio 1 d. ar vėliau),

Bendrovė numato, kad priimti 17-asis TFAS ir 9-asis TFAS turės reikšmingos įtakos Bendrovės finansinėms ataskaitoms pirminio taikymo laikotarpiu.

„Gjensidige“ neplanuoja šių standartų taikyti anksčiau.

9-ojo TFAS „Finansinės priemonės“ (2014 m.) taikymas draudimo operacijoms

9-asis TFAS reglamentuoja finansinių priemonių apskaitą ir taikomas taikomi metiniams laikotarpiams, prasidedantiems 2018 m. sausio 1 d. ar vėliau. Taip pat skaitykite toliau pateiktą informaciją apie atidėtą taikymą. Standarte numatyti nauji finansinio turto klasifikavimo ir vertinimo reikalavimai, įskaitant naująjį vertės sumažėjimo nuostolių pripažinimui taikomą tikėtinų kredito nuostolių modelį bei apsidraudimo apskaitą.

9-ajame TFAS numatytos trys pagrindinės finansinio turto vertinimo kategorijos: amortizuota savikaina, tikraja verte kitose bendrosiose pajamose ir tikraja verte pelne (nuostoliuose). Finansinis turtas vertinamas amortizuota savikaina, tikraja verte kitose bendrosiose pajamose arba tikraja verte pelne (nuostoliuose) priklausomai nuo jiems valdyti skirto verslo modelio ir sutartyje numatytų pinigų srautų charakteristikų. 9-ajame TFAS numatytas naujas reikalavimas dėl finansinių įsipareigojimų tikrosios vertės pasikeitimo, sietino su to įsipareigojimo kredito rizikos pasikeitimais, pateikimo kitose bendrosiose pajamose, o ne pelne (nuostoliuose).

Remiantis 9-uoju TFAS vertės sumažėjimo atidėjiniai turi būti vertinami pagal tikėtinų kredito nuostolių modelį, o ne 39-ajame TAS nustatytą patirtų nuostolių modelį. 9-ojo TFAS nustatytos vertės sumažėjimo taisyklės taikomos visam finansiniam turtui, vertinam amortizuota savikaina, ir palūkanų normos priemonėms, vertinamoms tikraja verte kitose bendrosiose pajamose. Be to, šis standartas taikomas kreditavimo įsipareigojimams, finansinių garantijų sutartims ir už nuomą gautinoms sumoms. Finansinio turto atidėjinio tikėtiniais kredito nuostoliais vertinimas priklauso nuo to, ar kredito rizika reikšmingai padidėjo nuo pirminio pripažinimo momento. Jei kredito rizika reikšmingai nepadidėjo, pirminio pripažinimo momentu atidėjinys vertinamas suma, lygia tikėtiniais 12 mėnesių kredito nuostoliais. Jei kredito rizika reikšmingai padidėjo, atidėjinys vertinamas suma, lygia tikėtiniais galiojimo laikotarpio kredito nuostoliais. Toks dvejetainis metodas pakeičia dabar taikomą bendrą vertės sumažėjimo vertinimo modelį.

Remiantis preliminariais vertinimais, finansinis turtas bus vertinamas tikraja verte pelne (nuostoliuose). Pradėjus taikyti 9-ąjį TFAS, portfelių, vertinamų amortizuota savikaina, perkainojimo pelnas / nuostoliai turi teigiamos / neigiamos įtakos laikotarpio pradžios likučiams.

17-asis TFAS „Draudimo sutartys“

17-asis TFAS „Draudimo sutartys“, kuris pakeičia 4-ąjį TFAS „Draudimo sutartys“, nustato principus, pagal kuriuos draudimo sutartys pripažįstamos, vertinamos, pateikiamos ir atskleidžiamos. Naujasis standartas taikomas išleidžiamoms draudimo sutartims, visoms perdraudimo sutartims ir išleidžiamoms investicinėms sutartims su savarankiškais dalyvavimo elementais, jeigu įmonė sudaro ir draudimo sutartis.

„Gjensidige“ priima sprendimą dėl draudimo sutarčių portfelio atsižvelgdama į tai:

- kur priimami sprendimai;
- kokių lygiu produktus galima būtų apibendrinti produktų struktūroje, kad jie vis dar būtų laikomi kaip keliantys tokią pačią riziką;
- atskirų portfelių reikšmingumas priklausomai nuo jų dydžio.

Remiantis tuo buvo nuspręsta, kad draudimo sutarčių jungimo lygmuo bus pasirenkamas atsižvelgiant į „Gjensidige“ produktų ir segmentų struktūros derinį. Vadovybė teikia ataskaitas segmentų lygmeniu, o riziką vertina produktų struktūros lygmeniu.

Draudimo sutarčių portfeliai bus įtraukiami į sutarčių, kurios pirminio pripažinimo metu nepasižymi reikšminga tikimybe vėliau tapti nuostolingomis, grupę arba į sutarčių, kurios pirminio pripažinimo metu yra nuostolingos, grupę. Sutartys, tarp kurių sudarymo yra praėję daugiau nei metai, nebus įtraukiamos į tą pačią grupę.

„Gjensidige“ tiesioginio draudimo grupei priskiriamos draudimo sutartys, kurios paprastai sudaromos trumpiau nei vieniems metams, todėl joms bus taikomos supaprastintas įmokų paskirstymo metodas (angl. *Premium Allocation Approach*, PAA), pagal kurį bus vertinami likę draudimo įsipareigojimai ir įvykusių žalų draudimo įsipareigojimai. Pagal PAA metodą vertinami įvykusių žalų draudimo įsipareigojimai yra diskontuojami.

Draudimo paslaugų pajamos ir sąnaudos bei finansų draudimo paslaugų pajamos ir sąnaudos bendrųjų pajamų ataskaitoje bus parodomos atskirai. Perdraudimo rezultatas bus parodomas atskirose eilutėse.

Remiantis preliminariu vertinimu ir atsižvelgdami į „Gjensidige“ dabar vykdomą veiklą daroma prielaida, kad kitos standartų ir jų aiškinimų pataisos neturės reikšmingos įtakos.

Reikšmingi apskaitos principai

Įvertinimai

Remdamasi tarptautiniais finansinės atskaitomybės standartais, priimtais taikyti ES, vadovybė, rengdama finansines ataskaitas, turi padaryti tam tikrus vertinimus ir prielaidas, kurie turi įtakos turto, įsipareigojimų, pajamų, išlaidų ir neapibrėžtumų atskleidimui.

Įvertinimai ir pagrindinės prielaidos yra nuolatos peržiūrimi. Apskaitinių įvertinimų peržiūros rezultatai yra pripažįstami tą laikotarpį, kuriame ši peržiūra buvo atlikta ir jos rezultatai turėjo įtakos jam, arba peržiūros laikotarpiu ir ateities laikotarpiais, jei peržiūra turi įtakos einamajam ir būsimajam laikotarpiui.

Įvertinimai daugiausia susiję su materialiojo ir nematerialiojo turto naudingo tarnavimo laiko nustatymu, abejotinių draudėjų įsiskolinimų ir investicijų vertės sumažėjimu, techniniais atidėjimais, regresu atgautinomis sumomis, atidėtojo mokesčio turto pripažinimu ir nuomos įsipareigojimais.

Tokių įvertinimų pasikeitimų rezultatas bus apskaitomas finansinėse ataskaitose, kai bus nustatytas.

Užsienio valiuta

Sandoriai užsienio valiuta yra perskaičiuojami į atitinkamos šalies funkcinę valiutą taikant sandorio atlikimo dieną Europos Centrinio Banko skelbiamą euro ir užsienio valiutos santykį. Piniginis turtas ir įsipareigojimai, įvertinti užsienio valiuta, yra perskaičiuojami į funkcinę valiutą pagal ataskaitinio laikotarpio pabaigoje Europos Centrinio Banko nustatytą valiutos kursą. Užsienio valiuta įvertinti nepiniginis turtas ir įsipareigojimai, vertinami tikrąja verte, yra perskaičiuojami taikant jų tikrosios vertės nustatymo dieną galiojusį valiutos kursą. Užsienio valiuta įvertinti nepiniginiai straipsniai, vertinami įsigijimo savikaina arba perkainota verte, yra perskaičiuojami taikant operacijos arba perkainojimo dieną galiojusį valiutos kursą.

Pajamos ir sąnaudos dėl valiutos kurso pasikeitimo, perskaičiuojant turtą ar įsipareigojimus į eurus, įtraukiamos į bendrųjų pajamų ataskaitą tuo laikotarpiu, kai valiutos kursas pasikeičia. Ataskaitinio laikotarpio pabaigoje galiojo šie pagrindinių užsienio valiutų kursai:

	2022-09-30	2021-12-31
PLN	4,857	4,596
USD	0,9706	1,1334

Nematerialusis turtas

Nematerialųjį turtą sudaro programinė įranga, prestižas ir verslo sujungimo metų įgytas kitas nematerialusis turtas. Nematerialusis turtas apskaitomas įsigijimo savikaina, atėmus sukauptą amortizaciją ir vertės sumažėjimo nuostolius, jei tokių yra. Amortizacija yra skaičiuojama taikant tiesiogiai proporcingą (tiesinį) amortizacijos skaičiavimo metodą per įvertintą naudingą turto naudojimo laiką.

Bendrovė taiko šiuos nematerialiojo turto amortizacijos laikotarpius:

Nematerialiojo turto grupė	Naudingo tarnavimo laikas (metais)
Programinė įranga	4–7
Kitas turtas	5

Verslo įsigijimai

Verslo įsigijimai apskaitomi taikant pirkimo metodą. Sumokėta suma verslo jungimo metu yra vertinama tikrąja verte.

Verslo jungimai tarp bendro pavaldumo įmonių

Bendro pavaldumo ūkio subjektų ar verslo jungimas – tai verslo jungimas, kada visus besijungiančius ūkio subjektus arba verslus prieš ir po verslo jungimo kontroliuoja ta pati šalis arba šalys, ir kurių kontrolė yra pastovi. Įsigyjamo ūkio subjekto turtas ir įsipareigojimai pripažįstami jų ankstesnėmis apskaitinėmis vertėmis. Verslo įsigijimo dieną nėra daromi koregavimai, siekiant atspindėti tikrąsias vertes, nėra pripažįstamas įsigyjamo ūkio subjekto naujas turtas ir įsipareigojimai. Naujas prestižas nėra pripažįstamas, o skirtumas tarp įsigyto grynojo turto ir atlygio pripažįstamas tiesiogiai nuosavybėje.

Ilgalaikis materialusis turtas

a) Nekilnojamasis turtas

Nekilnojamasis turtas apskaitomas perkainota verte, atėmus sukauptą nusidėvėjimą ir turto vertės sumažėjimą, jei toks yra.

Jeigu nekilnojamąjį turtą sudaro svarbūs komponentai, kurių naudojimo laikotarpiai skiriasi, jie apskaitomi kaip atskiri nekilnojamojo turto vienetai.

Tais atvejais, kai perkainojamo turto vieneto vertė padidėja, toks padidėjimas apskaitomas kaip turto vertės padidėjimas ir perkainojimo rezervas. Kai turto vieneto vertė po perkainojimo sumažėja, toks sumažėjimas registruojamas kaip turto vertės sumažėjimas ir pripažįstamas ataskaitinio laikotarpio nuostoliais dėl turto vertės sumažėjimo, jei šis turtas anksčiau nebuvo perkainotas didinant jo vertę. Tais atvejais, kai perkainojamo turto vertė jau buvo padidinta, o ataskaitiniu laikotarpiu nustatomas turto vertės sumažėjimas, pirmiausia nurašomas likęs nenudėvėtas perkainojimo rezervas, ir jei jo likučio nepakanka, pripažįstami turto vertės sumažėjimo nuostoliai. Tais atvejais, kai anksčiau perkainoto turto vertė padidėja, atstatomas buvęs vertės sumažėjimas, o likusia dalimi didinamas perkainojimo rezervas. Ataskaitinio laikotarpio pabaigoje apskaičiuojamas pastatų perkainotos dalies nusidėvėjimas ir koreguojamas perkainojimo rezervas. Pardavus ar nurašius perkainotą turtą, atstatomas susijęs perkainojimo rezervo nenudėvėtas likutis.

Nusidėvėjimas skaičiuojamas pagal tiesiogiai proporcingą (tiesinį) metodą, atsižvelgiant į nustatytus pastatų naudingo tarnavimo laikotarpius. Pastatų numatomas naudojimo laikotarpis 15–40 metų.

Vėlesni remonto darbai, nepagerinantys remontuojamo turto naudingų savybių ar neprailginantys turto naudingo tarnavimo laikotarpio, yra nurašomi į sąnaudas iš karto, kai šios sąnaudos yra patiriamos. Rekonstrukcijos išlaidos ir remonto darbai, dėl kurių pailgėja turto naudingo tarnavimo laikotarpis ar pagerėja naudingosios turto savybės, yra įskaitomi į turto savikainą ir nudėvimi per iš naujo įvertintą turto naudingo tarnavimo laikotarpį.

Pelnas arba nuostoliai, atsiradę perleidus nekilnojamąjį turtą, apskaičiuojami iš gautų pajamų atimant parduoto turto likutinę vertę bei visas su perleidimu susijusias sąnaudas. Perleidus nekilnojamąjį turtą, pelne (nuostoliuose) parodomas sandorio rezultatas.

Kiekvienų metų pabaigoje Bendrovė peržiūri nekilnojamojo turto naudingo tarnavimo laiką, likutinę vertę ir nusidėvėjimo metodą ir įvertinimo pakeitimo įtaką, jei tokia yra, pripažįsta perspektyviai.

b) Įranga ir įrengimai (toliau – ilgalaikis materialusis turtas)

Ilgalaikis materialusis turtas apskaitomas įsigijimo savikaina, atėmus sukauptą nusidėvėjimą ir vertės sumažėjimo nuostolius, jei tokių yra. Nusidėvėjimas pradedamas skaičiuoti nuo kito mėnesio po ilgalaikio materialiojo turto įvedimo į eksploataciją ir yra skaičiuojamas taikant tiesiogiai proporcingą (tiesinį) nusidėvėjimo skaičiavimo metodą per įvertintą naudingą turto naudojimo laiką. Pagrindinių ilgalaikio materialiojo turto grupių įvertinti naudingo tarnavimo laikotarpiai yra tokie:

Ilgalaikio materialiojo turto grupės	Naudingo tarnavimo laikas (metais)
Kitas ilgalaikis materialusis turtas	4–10

Jeigu ilgalaikį materialųjį turtą sudaro svarbūs komponentai, kurių naudojimo laikotarpiai skiriasi, jie apskaitomi kaip atskiri ilgalaikio materialiojo turto vienetai.

Vėlesnės remonto išlaidos, susijusios su jau atiduotu į eksploataciją ilgalaikiu materialiuoju turtu, pridedamos prie apskaitinės ilgalaikio materialiojo turto vertės, jei jos pailgina turto naudingo tarnavimo laikotarpį ar pagerina jo naudingąsias savybes. Visos kitos patirtos remonto išlaidos pripažįstamos sąnaudomis pelne (nuostoliuose) tuo metu, kai jos yra patiriamos.

Nuomojamo ir (arba) pagal panaudos sutartis naudojamo turto remonto, kuris prailgina nuomojamo turto naudingo tarnavimo laikotarpį ar pagerina naudingąsias savybes, išlaidos yra priskiriamos ilgalaikiam materialiajam turtui ir yra pripažįstamos sąnaudomis per likusį nuomos laikotarpį.

Pelnas ar nuostoliai, susidarantys dėl ilgalaikio materialiojo turto pardavimo, apskaičiuojami kaip skirtumas tarp pardavimo įplaukų ir turto likutinės vertės. Gautas pelnas ar patirti nuostoliai iš ilgalaikio materialiojo turto perleidimo yra pripažįstami tų metų pelno (nuostolių) ataskaitoje.

Kiekvienų metų pabaigoje Bendrovė peržiūri ilgalaikio materialiojo turto naudingo tarnavimo laiką, likutinę vertę ir nusidėvėjimo metodą, o įvertinimo pakeitimo, jei toks yra, įtaką pripažįsta perspektyviai.

Ilgalaikio materialiojo turto vertės sumažėjimo, turto nurašymo nuostoliai bei nusidėvėjimo sąnaudos priskiriami Bendrovės veiklos sąnaudoms.

Ilgalaikio materialiojo ir nematerialiojo turto vertės sumažėjimas

Kiekvieno finansinio laikotarpio pabaigoje Bendrovė peržiūri likutinę nekilnojamojo turto, ilgalaikio materialiojo ir nematerialiojo turto vertę, kad nustatytų, ar yra kokių nors požymių, kad šio turto vertė sumažėjo. Jei tokių požymių yra, Bendrovė įvertina šio turto atsiperkamąją vertę tam, kad būtų galima įvertinti vertės sumažėjimą

(jei toks yra). Kai neįmanoma įvertinti atskiro turto vieneto atsiperkamosios vertės, Bendrovė apskaičiuoja pinigų kuriančios vieneto grupės, kuriai šis turtas priklauso, atsiperkamąją vertę. Kai gali būti nustatytas patikimas ir nuoseklus paskirstymo pagrindas, Įmonės turtas yra paskirstomas atskiriems pinigų kuriantiems vienetais arba Bendrovės turtas yra paskirstomas mažiausioms pinigų kuriančių vienetų grupėms, kurioms gali būti nustatytas patikimas ir nuoseklus paskirstymo pagrindas.

Atsiperkamoji vertė yra didesnė iš šių verčių: tikroji turto vertė, atėmus pardavimo išlaidas, arba to turto naudojimo vertė. Įvertinant naudojimo vertę, tikėtini ateities pinigų srautai yra diskontuojami iki dabartinės vertės naudojant ikimokestinę diskonto normą, įvertintą pagal dabartines rinkos sąlygas egzistuojančią pinigų laiko vertę bei su turto susijusią riziką.

Jei turto (ar pinigų kuriančio vieneto) įvertinta atsiperkamoji vertė yra mažesnė nei šio turto apskaitinė vertė, apskaitinė turto (ar pinigų kuriančio vieneto) vertė sumažinama iki atsiperkamosios šio turto vertės. Nuostoliai dėl vertės sumažėjimo pripažįstami iš karto, nebent šis turtas anksčiau buvo perkainotas. Tuo atveju nuostoliai dėl vertės sumažėjimo yra apskaitomi kaip perkainojimo rezervo (jei toks sudarytas) sumažėjimas.

Jei po nuostolio dėl vertės sumažėjimo pripažinimo turto vertė padidėja, tai apskaitinė turto (pinigų kuriančio vieneto) vertė padidinama iki naujai apskaičiuotos atsiperkamosios vertės, bet taip, kad padidėjimas neviršytų apskaitinės šio turto (pinigų kuriančio vieneto) vertės, jei nuostoliai dėl vertės sumažėjimo ankstesniais metais nebūtų buvę pripažinti. Turto vertės sumažėjimo atstatymas pripažįstamas pajamomis iš karto, nebent šis turtas anksčiau buvo perkainotas. Tuo atveju vertės sumažėjimo atstatymas yra apskaitomas kaip perkainojimo rezervo padidėjimas.

Finansinės priemonės

Finansinės priemonės priskiriamos vienai iš išvardytų kategorijų:

- vertinamos tikrąja verte pelne (nuostoliuose);
- galimos parduoti;
- iki termino laikomos investicijos;
- išvestinės finansinės priemonės;
- finansiniai įsipareigojimai, vertinami amortizuota savikaina.

Pripažinimas ir pripažinimo nutraukimas

Finansinis turtas ir įsipareigojimai pripažįstami tada, kai „Gjensidige“ tampa finansinės priemonės sutarties šalimi. Pirminio pripažinimo metu vertinimas atliekamas tikrąja verte. Finansinėms priemonėms, kurios nėra išvestinės priemonės ir kurios nėra vertinamos tikrąja verte pelne (nuostoliuose), yra įtraukiamos sandorio sąnaudos, tiesiogiai priskirtinos finansinio turto ar finansinio įsipareigojimo įsigijimui ar išleidimui. Paprastai pirminio pripažinimo metu vertė yra lygi sandorio kainai. Po pirminio pripažinimo priemonės vertinamos taip, kaip aprašyta toliau.

Bendrovė nutraukia finansinio turto pripažinimą, kai baigia galioti sutartinės teisės į pinigų srautus iš finansinio turto, kai ji perleidžia finansinį turtą sandoryje, kuriame perleidžiama visa ar iš esmės visa turto nuosavybės teikiama nauda ir rizika.

Vertinami tikrąja verte pelne (nuostoliuose)

Finansinis turtas ir įsipareigojimai priskiriami vertinamiems tikrąja verte pelne (nuostoliuose), jeigu jie yra laikomi pardavimui arba buvo taip grupuoti pirminio pripažinimo metu. Visą finansinį turtą ir įsipareigojimus galima priskirti vertinamiems tikrąja verte pelne (nuostoliuose), jeigu:

- taip sugrupavus sumažėtų vertinimo ar pripažinimo neatitikimas, kuris atsirastų taikant skirtingas turto ir įsipareigojimų vertinimo taisykles;
- finansinis turtas yra įtrauktas į portfelį, kuris reguliariai apskaičiuojamas ir vertinamas tikrąja verte.

„Gjensidige“ turi investicijų portfelį, kuris priskirtas vertinamam tikrąja verte pirminio pripažinimo metu, ir kuris valdomas ir reguliariai vertinamas tikrąja verte. Tai daroma vadovaujantis Valdybos patvirtinta rizikos valdymo ir investicijų strategija, o tikrąja verte grindžiama informacija reguliariai teikiama Bendrovės vadovybei ir Valdybai.

Sandorio sąnaudos pripažįstamos pelne (nuostoliuose), kai patiriamos. Finansinis turtas, vertinamas tikrąja verte pelne (nuostoliuose), yra įvertinamas tikrąja verte finansinių ataskaitų datą. Tikrosios vertės pokyčiai pripažįstami pelne (nuostoliuose).

Straipsnių, vertinamų tikrąja verte pelne (nuostoliuose), kategorija apima akcijas ir panašias dalis bei obligacijas ir pastoviųjų pajamų turtą.

Galimas parduoti

Galimas parduoti finansinis turtas yra neišvestinis finansinis turtas, šiai kategorijai priskirtas pirminio pripažinimo metu, arba finansinis turtas, pirminio pripažinimo metu nepriskirtas jokiai kitai kategorijai. Po pirminio pripažinimo, šios kategorijos finansinis turtas vertinamas tikrąja verte, o pelnas ar nuostoliai pripažįstami kitose bendrosiose pajamose, išskyrus vertės sumažėjimo nuostolius, kurie pripažįstami pelne (nuostoliuose).

Bendrovė neturi šios kategorijos finansinio turto.

Iki termino laikomos investicijos

Iki termino laikomos investicijos yra neišvestinis finansinis turtas su fiksuotais arba galimais nustatyti mokėjimais ir fiksuotu išpirkimo terminu, kai šį finansinį turtą Bendrovė ketina ir gali išlaikyti iki termino, išskyrus:

- investicijas, kurios pirminio pripažinimo metu buvo priskirtos investicijoms, vertinamoms tikrąja verte pelne (nuostoliuose);
- investicijas, kurios priskiriamos paskoloms ir gautinoms sumoms.

Iki išpirkimo termino laikomos investicijos vertinamos amortizuota savikaina naudojant apskaičiuotų palūkanų normos metodą, atėmus vertės sumažėjimo nuostolius. Iki išpirkimo termino laikomoms investicijoms priskiriamos ir iki išpirkimo termino laikomos obligacijos.

Paskolos ir gautinos sumos

Gautinos sumos yra neišvestinis finansinis turtas su fiksuotais arba galimais nustatyti mokėjimais. Gautinos sumos vertinamos amortizuota savikaina naudojant apskaičiuotų palūkanų normos metodą, atėmus vertės sumažėjimo nuostolius.

Gautinų sumų kategorija apima su tiesiogine veikla ir perdraudimu susijusias gautinas sumas, kitas gautinas sumas, iš anksto apmokėtas sąnaudas, uždirbtas, bet dar negautas pajamas ir pinigus bei pinigų ekvivalentus ir įsipareigojimus, kurie priskiriami gautinų sumų grupei.

Pinigai ir pinigų ekvivalentai

Pinigai – pinigai Bendrovės kasoje ir bankų sąskaitose. Pinigų ekvivalentai – trumpalaikės (iki trijų mėnesių nuo įsigijimo datos) likvidžios investicijos, kurios gali būti greitai iškeičiamos į žinomas pinigų sumas ir kurių vertės pasikeitimo rizika yra nereikšminga.

Investicijos į nuosavybės vertybinius popierius nėra priskiriamos pinigų ekvivalentams.

Indėliai kredito įstaigose

Terminuotiesiems indėliams kredito įstaigose priskiriami visi terminuotieji indėliai, nepriklausomai nuo jų termino (išskyrus vienos nakties indėlius, kurie priskiriami pinigams banke ir kasoje). Indėliai kredito įstaigose apskaitomi amortizuota savikaina, atėmus vertės sumažėjimo nuostolius. Vertės sumažėjimo nuostoliai apskaičiuojami, kai tampa žinoma, kad indėlio grąžinimas yra abejotinas. Palūkanų pajamos kaupiamos naudojant apskaičiuotų palūkanų normą per visą indėlio galiojimo laikotarpį. Sukauptos indėlių palūkanos atvaizduojamos kartu su indėlių likutine verte.

Finansiniai įsipareigojimai, vertinami amortizuota savikaina

Finansiniai įsipareigojimai yra vertinami amortizuota savikaina naudojant apskaičiuotų palūkanų normos metodą. Kai lieka nedaug laiko iki dienos, kai reikės vykdyti finansinį įsipareigojimą, vertinant amortizuotą savikainą taikoma nominalioji palūkanų norma.

Finansinių įsipareigojimų, vertinamų amortizuota savikaina, kategorijai priskiriamos subordinuotosios paskolos, klientų depozitai ir įsipareigojimai klientams, kiti įsipareigojimai, su tiesiogine draudimo veikla susiję įsipareigojimai ir sukauptos sąnaudos ir ateinančių laikotarpių pajamos.

Tikrosios vertės nustatymas

Finansinis turtas ir įsipareigojimai, vertinami tikrąja verte, yra apskaitomi suma, kuria vertinimo dieną galima atsiskaityti už kiekvieną turtą / įsipareigojimą įsipareigojimas pagal tvarkingą sandorį tarp rinkos dalyvių.

Tikrajai vertei nustatyti naudojami skirtingi vertinimo metodai ir būdai, kurie priklauso nuo finansinių priemonių rūšies ir to, ar jomis prekiaujama aktyviosiose rinkose. Finansinės priemonės priskiriamos vienam iš trijų tikrosios vertės hierarchijos lygių pagal žemiausią kintamojo, kuris yra reikšmingas nustatant tikrąją vertę, lygį. Kotiruojamos kainos aktyviosiose rinkose yra traktuojamos kaip turto / įsipareigojimo tikrosios vertės geriausias įvertis. Kai kotiruojamos kainos aktyviosiose rinkose neprieinamos, tuomet finansinio turto / įsipareigojimų tikroji vertė nustatoma naudojant vertinimo metodus, grindžiamus stebimais rinkos duomenimis. Kai neprieinamos nei kotiruojamos kainos aktyviojoje rinkoje, nei stebimi rinkos duomenys, finansinio turto / įsipareigojimų vertė yra nustatoma naudojant vertinimo metodus, grindžiamus nestebimais rinkos duomenimis.

Amortizuotos savikainos nustatymas

Po pirminio pripažinimo, iki termino laikomos investicijos, paskolos ir gautinos sumos bei finansiniai įsipareigojimai, kurie nėra vertinami tikrąja verte, yra vertinami amortizuota savikaina naudojant apskaičiuotų palūkanų normos metodą. Nustatant apskaičiuotų palūkanų normą, įvertinami būsimieji pinigų srautai ir atsižvelgiama į visas finansinės priemonės sutartines sąlygas. Šalių pagal sutartį sumokėti arba gauti mokesčiai, taip pat tiesiogiai sandoriui priskirtinos sąnaudos yra įtraukiami nustatant apskaičiuotų palūkanų normą.

Iki termino laikomos investicijos, paskolos ir gautinos sumos

Finansinis turtas, kuris nevertinamas tikrąja verte, kiekvieną finansinių ataskaitų dieną yra vertinamas dėl objektyvių požymių, kad finansinio turto ar finansinio turto grupės vertė gali būti sumažėjusi. Objektyvūs įrodymai galėtų būti informacija apie įspėjimus dėl kredito ataskaitų, įsipareigojimų nevykdymas, emitento arba skolininko finansiniai sunkumai, bankrotas arba stebimi duomenys, rodantys, kad būsimieji pinigų srautai iš finansinio turto grupės yra sumažėję, nors sumažėjimas dar negali būti susietas su atskiru turtu.

Pirmiausia įvertinama, ar yra kiekvieno atskiro reikšmingo finansinio turto vertės sumažėjimo požymių. Finansinis turtas, kuris nėra atskirai reikšmingas arba kuris yra vertinamas atskirai, bet jo vertė nėra sumažėjusi, yra įvertinamas dėl vertės sumažėjimo bendrai. Turtas su panašia kredito rizika yra priskiriamas vienai grupei.

Jeigu yra objektyvių įrodymų, kad turto vertė yra sumažėjusi, apskaičiuojami vertės sumažėjimo nuostoliai, kurie skaičiuojami kaip skirtumas tarp turto apskaitinės vertės ir įvertintų būsimųjų pinigų srautų, diskontuotų taikant pirminę apskaičiuotą palūkanų normą, dabartinės vertės.

Vertės sumažėjimo nuostoliai atstatomi, jeigu atstatymą galima objektyviai susieti su įvykiu, įvykusi po to, kai buvo pripažinti vertės sumažėjimo nuostoliai.

Galimas parduoti

Galimas parduoti finansinis turtas dėl vertės sumažėjimo vertinamas kas ketvirtį.

Jeigu galimo parduoti finansinio turto tikroji vertė, palyginti su savikaina, yra reikšmingai sumažėjusi arba nuolat mažėjo ilgiau kaip devynis mėnesius, tuomet sukaupti nuostoliai, apskaičiuojami kaip skirtumas tarp įsigijimo savikainos ir dabartinės tikrosios vertės, atėmus anksčiau pelne (nuostoliuose) pripažintus to finansinio turto vertės sumažėjimo nuostolius, yra pašalinami iš nuosavybės ir pripažįstami pelne (nuostoliuose), net jeigu finansinio turto pripažinimas nebuvo nutrauktas.

Pelne (nuostoliuose) pripažinti vertės sumažėjimo nuostoliai yra atstatomi ne pelne (nuostoliuose), o kitose bendrosiose pajamose.

Įstatinis kapitalas ir rezervai

Įstatinis kapitalas ir rezervai yra apskaitomi nominaliaja verte.

Privalomasis rezervas

Privalomasis rezervas pagal Lietuvos Respublikos akcinių bendrovių įstatymą sudaromas iš paskirstyto pelno. Bendrovės privalo pervesti į privalomąjį rezervą 5 proc. grynojo pelno, kol bendra šio rezervo suma pasiekia 10 proc. Bendrovės įstatinio kapitalo. Privalomasis rezervas gali būti naudojamas tik Bendrovės nuostoliams padengti. Privalomojo rezervo dalis, viršijanti 10 proc. įstatinio kapitalo, gali būti perskirstyta, skirstant kitų finansinių metų pelną. Šio rezervo Bendrovė nesudaro.

Perkainojimo rezervas

Perkainojimo rezervas sudaromas dėl ilgalaikio materialiojo (nekilnojamojo) turto vertės padidėjimo, gauto perkainojus turtą. Perkainojimo rezervas mažinamas, kai perkainotas turtas nukainojamas, nurašomas, nudėvimas ar perleidžiamas kitų asmenų nuosavybėn. Perkainojimo rezervo dalimi, sudaryta perkainojus materialųjį turtą, gali būti didinamas įstatinis kapitalas. Perkainojimo rezervas negali būti naudojamas nuostoliams mažinti.

Techniniai atidėjiniai

Techniniai atidėjiniai yra skaičiuojami remiantis ES priimtais taikyti TFAS, atsižvelgiant į prisiimamos draudimo rizikos charakteristikas ir turimus duomenis. Naudojamos prielaidos tikrinamos praėjus protingam laikotarpiui po atidėjinių sudarymo ir gali būti tikslinamos, jeigu prielaidos nepasitvirtina.

a) Perkeltų įmokų techninis atidėjiny (toliau – PĮTA) yra skirtas draudimo veiklos sąnaudoms pagal visas galiojančias draudimo rizikas padengti. Šis atidėjiny apskaičiuojamas kaip pasirašytų įmokų dalis, kuri bus priskiriama Bendrovės pajamoms ateinančiais ataskaitiniais laikotarpiais. PĮTA skaičiuojamas kiekvienai draudimo sutarčiai atskirai, proporcingai paskirstant pasirašytą draudimo įmoką rizikos galiojimo laikotarpiui. PĮTA skaičiavimui naudojamas dienos metodas, kai draudimo rizikos galiojimo laikotarpis ir iki draudimo liudijimo pabaigos likusio draudimo rizikos galiojimo laikotarpis yra išreikškiami dienomis.

b) Nepasibaigusios rizikos techninis atidėjiny (toliau – NRTA) yra skirtas įmokos nepakankamumui pagal galiojančias draudimo rizikas padengti. NRTA skaičiuojamas atskirai kiekvienai draudimo grupei iš perkeltų įmokų techninio atidėjinio atimant pagal galiojančias sutartis prognozuojamas žalas, prognozuojamas šių žalų sureguliuojimo išlaidas, perkeltąsias įsigijimo ir administracines sąnaudas bei pridodant regreso tvarka numatomas atgauti sumas.

Prognozuojamos žalos skaičiuojamos kaip likusios galioti metinės rizikos, metinio žalų dažnio ir vidutinės žalos sandauga. Prognozuojamos šioms žaloms žalų sureguliuavimo sąnaudos skaičiuojamos dauginant planuojamų žalų sumas iš žalų sureguliuavimo koeficiento. Prognozuojamos regreso tvarka numatomos atgauti sumos skaičiuojamos dauginant regreso atgavimo koeficientą iš prognozuojamų žalų sumos. Metinis žalų dažnis ir vidutinė žala apskaičiuojami atskirai kiekvienam draudimo pogrupiui pagal Bendrovės statistiką.

c) Numatomų išmokėjimų techninis atidėjiny (toliau – NITA) yra skirtas visoms numatomoms išmokoms, įskaitant žalų sureguliuavimui reikalingas sumas, pagal visas jau įvykusias žalias, taip pat ir nepraneštas, ir išskaitant subrogacijos ar regreso tvarka numatomas gauti sumas bei numatomas gauti sumas realizavus likutinį turtą. NITA (išskyrus atidėjinį įvykusioms, bet dar nepraneštomis žaloms) apskaičiavimo pagrindas yra kiekvienos praneštos žalos individualus įvertinimas pagal visą turimą informaciją šio atidėjinio sudarymo momentui.

Įvykusių, bet nepraneštų žalų įvertis draudimo grupėms, turinčioms nepakankamą duomenų statistiką, skaičiuojamas draudiminio nuostolingumo metodu, o draudimo grupėse, turinčiose pakankamą kiekį statistikos, šis įvertis vertinamas „Bornhuetter-Fergusson“ arba „Chain-Ladder“ metodu.

Pelno mokestis

Pelno mokesčio sąnaudos atspindi mokėtino einamųjų metų mokesčio ir atidėtojo mokesčio sumą.

Ataskaitinių metų mokestis

Ataskaitinių metų mokestis yra mokamas atsižvelgiant į apmokestinamąjį metų pelną. Apmokestinamasis pelnas skiriasi nuo pelno, pateikto pelne (nuostoliuose), nes jis neapima pajamų ar sąnaudų straipsnių, kurie kitais metais yra apmokestinami ar įskaitomi, ir, be to, jis neapima straipsnių, kurie niekada nebus apmokestinami ar įskaitomi. Pelno mokestis apskaičiuojamas naudojant galiojusį ar iki ataskaitinio laikotarpio pabaigos priimtą mokesčio tarifą. 2022 ir 2021 m. Lietuvoje Bendrovei buvo taikomas 15 proc. pelno mokesčio tarifas.

Pelno mokestis Latvijoje mokamas už išmokėtus dividendus ir kitus neleidžiamus atskaitymus.

Estijoje pelno mokesčio tarifas skaičiuojamas pagal Estijoje galiojančius įstatymus. Pelno mokestis mokamas už išmokėtus dividendus ir kitus neleidžiamus atskaitymus.

Atidėtasis pelno mokestis

Atidėtasis pelno mokestis yra pripažįstamas laikiniesiems skirtumams tarp turto ir įsipareigojimų apskaitinės vertės finansinėse ataskaitose ir jų atitinkamos mokesstinės bazės. Atidėtojo mokesčio įsipareigojimai yra bendrai pripažįstami visiems laikiniesiems skirtumams, o atidėtojo mokesčio turtas pripažįstamas tik ta dalimi, kuri tikėtinai ateityje sumažins turimą apmokestinamąjį pelną realizuojant laikinuosius skirtumus. Toks turtas ir įsipareigojimai yra nepripažįstami, jei laikinieji skirtumai yra susiję su prestižu, arba jei sandorio metu (kito nei verslo jungimas) pripažįstamas turtas ar įsipareigojimai neturi įtakos nei apmokestinamajam, nei finansiniam pelnui.

Atidėtojo mokesčio turtas yra peržiūrimas kiekvieną finansinių ataskaitų datą.

Atidėtojo mokesčio turtas ir įsipareigojimai yra įvertinami naudojant galiojančią mokesčio normą, kuri bus taikoma tais metais, kuriais numatoma šiuos laikinuosius skirtumus padengti arba apmokėti, remiantis mokesčio normomis (ir mokesčių įstatymais), kurios yra ar bus patvirtintos iki ataskaitinio laikotarpio pabaigos. Atidėtojo mokesčio turtas ir įsipareigojimai atspindi mokesčines pasekmes, kurių Bendrovė tikisi ataskaitinio laikotarpio pabaigoje, siekdama atkurti arba padengti savo turto ir įsipareigojimų apskaitinę vertę.

Atidėtojo mokesčio turtas ir įsipareigojimai sudengiami, kai yra teisiškai leidžiama sudengti einamųjų metų mokesčio turtą ir įsipareigojimus ir kai jie yra susiję su pelno mokesčiais, nustatytais tų pačių institucijų, ir Bendrovė ketina sudengti einamųjų metų mokesčio turtą ir įsipareigojimus grynąja verte.

Ataskaitinių metų ir atidėtasis mokestis už metus

Ataskaitinių metų ir atidėtasis mokestis yra apskaitomi sąnaudomis pelne (nuostoliuose), išskyrus atvejus, kai jis susijęs su straipsniais, pripažįstamais tiesiogiai kitose bendrosiose pajamose, tokiu atveju arba jei jis atsirado verslo jungimo pirminio pripažinimo metu, mokestis taip pat pripažįstamas tiesiogiai kitose bendrosiose pajamose.

Kiti atidėjiniai

Kiti atidėjiniai yra pripažįstami, kai Bendrovė dėl praėjusių įvykių turi galiojančius įsipareigojimus, ir yra tikėtina, kad bus išleistas lėšos šiems įsipareigojimams padengti bei galima patikimai įvertinti šių įsipareigojimų sumą.

Išmokos darbuotojams

Trumpalaikės išmokos darbuotojams, įskaitant darbo užmokestį ir socialinio draudimo įmokas, premijas ir atostoginius, per visą darbuotojų darbo laikotarpį kaupimo pagrindu įtraukiamos į veiklos sąnaudas. Bendrovė per visą savo darbuotojų darbo laikotarpį jų vardu moka socialinio draudimo įmokas Valstybiniam socialinio

draudimo fondui; šios įmokos mokamos pagal vietos teisės aktus; Bendrovė nėra įsipareigojusi mokėti su pensija susijusių papildomų įmokų už darbuotojų stažą Bendrovėje.

Nuoma

16-ajame TFAS reikalaujama, kad visos sutartys, kurios pagal jos apibrėžimą laikomos nuomos sutartimi, būtų įtrauktos į nuomininko balansą kaip naudojimo teise valdomas turtas ir nuomos įsipareigojimai. Reikalavimams netaikomi trumpalaikiai (trumpesnei nei 12 mėnesių) ir mažaverčio turto nuomai Nuomininkas turi pripažinti naudojimo teise valdomą turtą ir nuomos įsipareigojimą. Nuomos įsipareigojimo palūkanos atskleidžiamos atskirai nuo nusidėvėjimo sąnaudų už naudojimo teise valdomą turtą. Nusidėvėjimo sąnaudos atskleidžiamos kartu su kitų grupių nusidėvėjimo sąnaudomis, tuo tarpu palūkanų sąnaudos atskleidžiamos kaip finansinės sąnaudos.

Naudojimo teise valdomo turto savikainą sudaro:

- nuomos įsipareigojimo pirminio įvertinimo suma;
- visos prieš taikymo pradžios datą atliktos nuomos įmokos, atėmus bet kokias gautas nuomos nuolaidas;
- patirtos pirminės tiesioginės išlaidos;
- patirtos išlaidos, susijusios su nuomojamo turto išmontavimu ir perkėlimu.

Naudojimo teise valdomo turto nusidėvėjimas yra skaičiuojamas taikant tiesinį metodą per visą nuomos įsipareigojimo nustatytą laikotarpį.

Naudojimo teise valdomas turtas yra skirstomas į šias grupes:

- žemė ir pastatai;
- transporto priemonės;
- biuro įranga.

Taikymo pradžios datą, į nuomos įsipareigojimų vertinimą įtrauktos nuomos įmokos apima šios tą datą nesumokėtos įmokos už naudojimo teise valdomą pagrindinį turtą per nuomos laikotarpį:

- fiksuotos įmokos, atėmus bet kokias gautinas nuomos paskatas;
- kintamąsias nuomos įmokas, kurios priklauso nuo indekso ar normos;
- sumos, kurios, kaip tikimasi, turi būti nuomininko sumokėtos pagal likvidacinės vertės garantijas;
- sumokėtos baudos už nuomos sutarties nutraukimą, jei nuomininkas pasirenka nutraukti nuomos sutartį.

Siekiant nustatyti, ar į sutartį yra įtraukta nuoma, yra atsižvelgiama, ar sutartis suteikia teisę kontroliuoti nustatyto turto naudojimą. „Gjensidige“ tai taiko patalpų, automobilių ir kito turto nuomos sutarčių atvejais.

Nuomos laikotarpis bus apskaičiuojamas atsižvelgiant į sutarties trukmę ir bet kokius pasirinkimo laikotarpius, jei jais bus pakankamai pagrįstai naudojamos. Nuomos sutarčių bendros ir kitos sąnaudos nebus pripažįstamos nuomos sutarčių įsipareigojimų straipsnyje.

Nuomos sutarčių palūkanų norma grindžiama stebimomis skolinimosi palūkanų normomis obligacijų rinkoje kiekvienoje šalyje, kur veikia „Gjensidige“. Palūkanų norma koreguojama remiantis nuomos įsipareigojimų trukme ir kitais veiksniais. Automobilių nuomos palūkanų norma nustatoma remiantis įvertinimu, kokias paskolos palūkanas „Gjensidige“ gautų už automobilių finansavimą iš finansuojančios bendrovės.

Draudimo sutarčių klasifikacija

i) Draudimo sutarčių pripažinimas ir vertinimas

Draudiko pasirašyta draudimo sutartis pripažįstama draudimo sutartimi tik tuo atveju, jei jos pagrindu draudėjas perleidžia draudikui reikšmingą draudimo riziką. Visos Bendrovės draudimo sutartys priskiriamos draudimo sutarčių klasei ir jose nėra su investiciniais vienetais susijusių ar kitų investicinių elementų.

Draudimo sutarčių klasifikavimo pagrindą sudaro draudimo rizikos perleidimo esmė, pavyzdžiui:

- asmenų draudimas nuo nelaimingų atsitikimų,
- kelionių draudimas,
- turto draudimas nuo sugadinimo ar vagystės,
- transporto priemonių draudimas,
- civilinės atsakomybės draudimas.

ii) Pasirašytos įmokos ir atiduoto perdraudimo įmokos

Pasirašytas įmokas sudaro per ataskaitinį laikotarpį pasirašytų sutarčių, besitęsiančių ne ilgiau nei vienus metus, įmokos, per ataskaitinį laikotarpį pasirašytų sutarčių, besitęsiančių ilgiau nei vienus metus, įmokos, tenkančios vieniems draudimo metams, bei praėjusiais finansiniais metais pasirašytų sutarčių, besitęsiančių ilgiau nei vienus metus, įmokos, tenkančios ataskaitiniams metams, atėmus įmokas pagal negaliojančius ar nutrauktus draudimo liudijimus. Uždirbtos įmokos apima ataskaitiniam laikotarpiui priskirtinas įmokas, t. y. per ataskaitinį laikotarpį pasirašytas įmokas, pakoreguotas perkeltų įmokų techninio atidėjinio pokyčiu per atitinkamą laikotarpį.

Perdraudikų dalis uždirbtose įmokose apima per ataskaitinį laikotarpį pasirašytų įmokų dalį, atiduotą perdraudimą ir pakoreguotą perkeltų įmokų techninio atidėjinio pokyčiu, tenkančiu perdraudikams atiduotoms įmokoms.

Draudimo išmokos

Draudimo išmokų sąnaudos apima per ataskaitinį laikotarpį išmokėtas sumas, t. y. išmokas, žalos sureguliuavimo sąnaudas, atėmus regresu atgautinas sumas bei numatomų išmokėjimų techninio atidėjinio pokytį per ataskaitinį laikotarpį.

Regresu atgautos sumos apima per ataskaitinį laikotarpį faktiškai atgautas sumas iš trečiųjų šalių pinigais, arba pardavus perimtą turtą, bei po ataskaitinio laikotarpio pabaigos atgautinas sumas, susijusias su iki ataskaitinio laikotarpio pabaigos išmokėtomis žalomis, atsižvelgiant į tokių sumų tikėtiną sumokėjimo laikotarpį bei tikimybę jas atgauti.

Motorinių transporto priemonių draudikų biurų Lietuvoje, Latvijoje ir Estijoje mokami mokesčiai apskaitomi kaip žalų sureguliuavimo sąnaudos.

Žalų sureguliuavimo sąnaudas sudaro žalų sureguliuavimo centrų sąnaudos bei tam tikra Bendrovės būstinės ir filialų sąnauda, priskiriamų remiantis Bendrovėje patvirtinta metodika, dalis.

Išlaidos perklasifikuojamos iš veiklos į netiesiogines žalų sureguliuavimo sąnaudas pagal patvirtintą metodiką. Perdraudikų dalis išmokų sąnaudose apima pagal perdraudimo sutartis perdraudikų apmokėtas arba iš perdraudikų gautinas sumas už Bendrovės per ataskaitinį laikotarpį sumokėtas išmokas, pakoreguotas numatomų išmokėjimų techninio atidėjinio perdraudikų dalies pokyčiu per ataskaitinį laikotarpį, perdraudikų daliai tenkančiomis regresu bei išorinėmis žalų sureguliuavimo sąnaudomis.

Investicinės veiklos pajamos ir sąnaudos

Visos investicinės veiklos pajamos ir sąnaudos, susijusios su draudimo veikla ir su nuosavo kapitalo investavimu, priskiriamos investicinėms veiklos pajamoms ir sąnaudoms.

Visų pinigų kuriančių finansinių priemonių palūkanų pajamos įtraukiamos į bendrųjų pajamų ataskaitą naudojant apskaičiuotų palūkanų normos metodą. Palūkanų pajamos apima kuponų išmokas už pastoviųjų pajamų vertybinius popierius, uždirbtas investicijų į banko indėlius ir paskolų palūkanas, lėšas banko sąskaitose ir nuolaidų bei premijų amortizaciją, arba kitą skirtumą tarp finansinės priemonės, kuriai skaičiuojamos palūkanos, apskaitinės vertės ir jos vertės išpirkimo dieną, kuri apskaičiuojama taikant faktinių palūkanų normos metodą.

Įsigijimo sąnaudos

Įsigijimo sąnaudos apima sąnaudas, kurios patiriamos sudarant draudimo sutartis. Įsigijimo sąnaudas sudaro komisiniai, mokami agentams ir tarpininkams už draudimo liudijimų platinimą, reklamos ir pardavimų rėmimo sąnaudos, pardavimo padalinių veiklos sąnaudos, pardavimo padalinių darbuotojų darbo užmokestis bei socialinio draudimo įmokos.

Su būsimais laikotarpiais susijusios komisinių sąnaudos finansinės būklės ataskaitoje parodomos kaip atidėtosios įsigijimo sąnaudos. Atidėtosios įsigijimo sąnaudos apskaičiuojamos proporciniu (*pro-rata*) metodu kiekvienam draudimo liudijimui atskirai.

Komisiniai priskiriami tiesiogiai kiekvienam draudimo liudijimui bei atitinkamai draudimo grupei, o kitos įsigijimo sąnaudos priskiriamos atitinkamų rūšių draudimo grupėms, atsižvelgiant į sudarytų sutarčių skaičių.

Administracinėse sąnaudose

Į administracinių sąnaudų straipsnį Bendrovė įtraukia sąnaudas, tiesiogiai nesusijusias su draudimo sutarčių sudarymo, žalų sureguliuavimo, investavimo veiklomis. Šios sąnaudos draudimo grupėms priskiriamos vadovaujantis Bendrovėje patvirtinta metodika.

Išlaidos perklasifikuojamos iš veiklos į netiesiogines žalų sureguliuavimo sąnaudas pagal patvirtintą metodiką. Administracinės sąnaudos apskaitomos kaupimo principu.

Kitos pajamos ir sąnaudos

Kitos pajamos ir atitinkamai patirtos sąnaudos už kitų įmonių draudimo produktų platinimą kitose pajamose ir sąnaudose atvaizduojamos iš karto, pardavus kitos draudimo bendrovės draudimo liudijimą.

Kitos pajamos apima pajamas, uždirbtas suteikus kitas nei draudimo paslaugas: uždirbtos palūkanos, kurios nėra susijusios su investicijomis, tokios kaip palūkanos už banke laikomus pinigus; uždirbtos pajamos iš valiutos konvertavimo ir valiutos kurso perskaičiavimo, kurios nėra susijusios su investicijomis; pelnas iš finansinės būklės ataskaitos pozicijų, nesusijusių su investicijomis, vertės perskaičiavimo, kitos panašaus pobūdžio pajamos, neįtrauktos į kitas pozicijas.

Kitos sąnaudos apima įvairias sąnaudas, tokias kaip valiutos kursų pasikeitimo, nuostolių iš finansinės būklės ataskaitos pozicijų, nesusijusių su investicijomis, vertės perskaičiavimo, mokėtinų baudų ir delspinigių už pavėluotus atsiskaitymus sąnaudas, nuomos įsipareigojimo palūkanos ir kitas sąnaudas, neįtrauktas į kitas pozicijas.

Visos kitos pajamos ir sąnaudos yra pripažįstamos kaupimo principu.

Pinigų srautų ataskaita

Pinigų srautų ataskaita sudaryta naudojant tiesioginį metodą. Pinigai ir pinigų ekvivalentai apima pinigus kasoje ir bankuose. Gauti dividendai pinigų srautų ataskaitoje priskiriami investicinei veiklai, o išmokėti – finansinei veiklai. Gautos palūkanos parodomos investicinėje veikloje.

Tarpusavio užskaitos

Sudarant finansines ataskaitas, turtas ir įsipareigojimai bei pajamos ir sąnaudos nėra užskaitomi tarpusavyje, išskyrus atvejus, kai atskiras tarptautinis finansinės atskaitomybės standartas reikalauja būtent tokio užskaitymo.

Susijusios šalys

Šalys yra laikomos susijusiomis, jei viena šalis gali kontroliuoti kitą šalį arba turi reikšmingos įtakos kitai šaliai priimant finansinius arba veiklos sprendimus. Susijusios šalys – tai akcininkai, darbuotojai, Stebėtojų tarybos ir Valdybos nariai, jų artimi giminaičiai ir bendrovės, kurios tiesiogiai ar netiesiogiai per vieną ar kelis tarpininkus kontroliuoja ar yra kontroliuojamos ataskaitą pateikusių Bendrovės, ar yra kontroliuojamos solidariai su Bendrove.

Įstatymų numatyti reikalavimai

Bendrovė turi laikytis Lietuvos banko reikalavimų. Jie apima minimalaus kapitalo, minimalaus mokumo, riboto investicijų skaičiaus, apskaitos bei atidėjinių vertinimo metodų reikalavimus.

Neapibrėžtieji įsipareigojimai

Neapibrėžtieji įsipareigojimai nėra pripažįstami finansinėse ataskaitose, išskyrus neapibrėžtuosius įsipareigojimus verslo jungimuose. Jie yra atskleidžiami, išskyrus tuos atvejus, kai tikimybė, kad ištekliai, duodantys ekonominę naudą, bus prarasti, yra labai maža.

Neapibrėžtas turtas finansinėse ataskaitose nėra pripažįstamas, tačiau jis yra atskleidžiamas finansinėse ataskaitose tuomet, kai yra tikėtina, kad bus gautos pajamos arba ekonominė nauda.

Įvykiai po finansinių ataskaitų sudarymo datos

Įvykiai po finansinių ataskaitų sudarymo datos, kurie suteikia papildomos informacijos apie Bendrovės padėtį finansinės būklės sudarymo datą (koreguojantys įvykiai), yra atvaizduojami finansinėse ataskaitose. Įvykiai po finansinių ataskaitų sudarymo datos, kurie nėra koreguojantys įvykiai, yra atskleidžiami aiškinamajame rašte, kai jų įtaka yra reikšminga.

Bendrovės rizikos valdymas vykdomas centralizuotai visuose Bendrovės lygiuose ir apima susijusias su Bendrovės siekiamais tikslais rizikos valdymo veiklos plėtojimą, įgyvendinimą ir kontrolę. Atsižvelgiant į atsakomybės ir kompetencijos lygį, rizikos valdymo funkcijos yra paskirstytos nuo Bendrovės valdybos iki darbuotojų, jas apibrėžiant patvirtintuose Valdybos, administracijos darbo reglamentuose bei darbuotojų pareigybinėse instrukcijose.

Bendrovės rizikos valdymo strategija pagrįsta kapitalo pakankamumo vertinimo principais, patiriamų rizikos rūšių sujungimu į bendrą jų vertinimą bei kapitalo poreikio joms padengti užtikrinimą, vadovaujantis atsargumo, konservatyvumo ir apdairumo principais.

Kapitalo valdymo strategijos pagrindiniai uždaviniai – užtikrinti nuolatinį kapitalo valdymą ir kapitalo pakankumą, reagavimą į kapitalo apimties pokyčius laiku ir reikšmingų sprendimų daromos įtakos kapitalui vertinimą. Bendrovė mokumo kapitalo reikalavimą pagal „Mokumas II“ skaičiuoja naudodama standartinę formulę.

Bendrovė, atsižvelgdama į direktyvos „Mokumas II“ reikalavimus ir bendrą „Gjensidige“ grupės rizikos valdymo strategiją, Bendrovės rizikų valdymo sistemą grindžia trijų gynybos linijų principo įgyvendinimu.

Rizika yra ribojama draudimo įmonių veiklą reglamentuojančiais teisės aktais bei vidiniais nustatytais normatyvais, taip pat „Mokumas II“ direktyva ir jos įgyvendinimo dokumentais. Bendrovės rizikos toleravimo lygį ir priimtinas rizikos ribas tvirtina Bendrovės valdyba, siekdama nustatyti didžiausią toleruotiną rizikos lygį. Jį peržengus imamasi valdymo veiksmų, siekdama sumažinti tolesnį rizikos augimą.

Bendrovėje taikomos rizikos valdymo priemonės įvertinus identifiкуotos rizikos reikšmingumą Bendrovės nustatytų tikslų įgyvendinimui ir atsižvelgus į riziką mažinančių priemonių sąnaudas bei jų efektyvumą:

1. Rizikos išvengimas – motyvuotas sprendimas nedalyvauti rizikingoje veikloje.
2. Rizikos mažinimas – procesas, kurio metu Bendrovėje taikomos vidaus kontrolės priemonės siekiant sumažinti Bendrovės procesų ir operacijų rizikos pasireiškimo tikimybę ir (arba) galimą poveikį iki toleruojamo lygio.
3. Rizikos perdavimas – rizikos pasidalinimas / perdavimas trečiajai šaliai.
4. Rizikos priėmimas – galimos naudos ar nuostolių iš tam tikros rizikos priėmimas.

Konkrečių rizikos rūšių valdymo išsamios taisyklės (identifikavimas, vertinimas, pagrindiniai rodikliai, stebėjimas, kontrolė, atskaitomybė ir valdymo priemonės) nustatytos konkrečios rizikos rūšies valdymą detalizuojančiuose vidaus dokumentuose.

Bendrovę veikia įvairių rūšių rizika, kuri gali būti skirstoma į draudimo sutarčių sudarymo (draudimo) riziką, finansinę riziką (rinkos riziką, kredito riziką, likvidumo riziką), veiklos (įskaitant atitikties) riziką, verslo ir strateginę riziką. Bendrovė priima skirtingo lygio kiekvienos kategorijos riziką ir nustato rizikos vertinimo metodiką atskirai kiekvienai rizikos kategorijai.

Kapitalo rizikos valdymas

Svarbiausia draudimo funkcija yra rizikos perdavimas. Bendrovė su rizika susiduria tiek vykdydama draudimo, tiek investicinę veiklą. Vykdamą veiklą svarbų vaidmenį vaidina rizikos nustatymas, vertinimas ir valdymas. Rizika ir kapitalas yra ir turėtų būti tarpusavyje susiję. Bet kuri draudimo bendrovė turi pritaikyti rizikos poziciją prie savo kapitalo bazės. Kita vertus, mokumo kapitalas arba nuosavas kapitalas turi savo kainą. Pagrindinis kapitalo valdymo tikslas – suderinti šiuos du aspektus. Remiantis bendrais Bendrovės kapitalo valdymo principais turi būti užtikrinama, kad Bendrovės kapitalizacija turi būti tokia, kad Bendrovė galėtų atlaikyti neigiamas pasekmes ir nekiltų jokių finansinių sunkumų, ir kad Bendrovės kapitalas būtų naudojamas kiek įmanoma efektyviau.

Bendrovė kapitalą apibrėžia kaip nuosavybę, kuri yra atskleista finansinės būklės ataskaitoje.

Vadovaujantis Lietuvos Respublikos akcinių bendrovių įstatymu, akcinės bendrovės įstatinis kapitalas turi būti ne mažesnis nei 1 000 000 Eur, o akcininkų nuosavybė neturėtų būti mažesnė nei 50 proc. bendrovės įstatinio kapitalo. 2022 m. rugsėjo 30 d. ir 2021 m. gruodžio 31 d. Bendrovė laikėsi šių reikalavimų.

Draudimo rizika

Rizika pagal bet kokią draudimo sutartį apima tikimybę, kad įvyks draudiminis įvykis, ir netikrumą dėl gaunamų prašymų išmokėti išmoką sumos. Dėl pačios draudimo sutarties prigimties ši rizika yra atsitiktinė ir todėl turi būti įvertinta.

Bendrovė savo veiklą vykdo Latvijoje, Lietuvoje ir Estijoje. Pagrindinis Bendrovės verslas yra draudimo rizikos priėmimas ir valdymas. Kalbant apie draudimo sutarčių portfelį, kurio kainodarai ir atidėjiniams taikoma tikimybių teorija, pagrindinė Bendrovei pagal draudimo sutartis tenkanti rizika yra ta, kad faktinės išmokos gali viršyti draudimo įsipareigojimų apskaitinę vertę. Taip gali nutikti dėl to, kad prašymų gauti išmoką dažnumas ir (arba) išmokos dydis yra didesni, nei buvo skaičiuojama. Draudiminiai įvykiai įvyksta atsitiktine tvarka, faktinis prašymų gauti išmoką ir išmokų skaičius ir jų sumos kiekvienais metais skiriasi nuo to lygio, kuris buvo apskaičiuotas naudojant statistinius metodus.

Draudimo produkto tarifų ir kainų apskaičiavimas atspindi esamas rinkos sąlygas ir įvertina labiausiai tikėtinas prielaidas, būtinas būsimiems rezultatams koreguoti siekiant reikšmingai sumažinti finansinę riziką.

Patirtis rodo, kad kuo didesnis panašių draudimo sutarčių portfelis, tuo mažesnis santykinis kintamumas, palyginti su tikėtiniu rezultatu. Be to, kuo labiau diversifikuotas portfelis, tuo mažiau jį veikia pasikeitimas kurioje nors portfelio sudėtinėje dalyje.

Bendrovė turi bendrą valdybos patvirtintą draudimo sutarčių sudarymo politiką, taip pat smulkesnes rekomendacijas dėl draudimo sutarčių pasirašymo kiekviename iš produktų segmentų, kurios taikomos kartu su griežtai apibrėžtomis taisyklėmis dėl įgaliojimų. Draudimo riziką didinantys veiksniai rizikos rūšių ir sumų, geografinės vietos ir sektoriaus atžvilgiu yra rizikos diversifikacijos trūkumas.

Tiesioginis draudimas

Žalų dažnis ir dydis

Žalų dažniui ir dydžiui įtakos gali turėti keli veiksniai. Skirtingi veiksniai priklauso nuo atitinkamų produktų arba veiklos rūšių.

Žalų dažnis gali augti dėl sezoninės įtakos arba dėl ilgesnio poveikio veiksnių. Žiemos laikotarpiu dėl sniego ir šalto oro išauga transporto priemonių draudimo žalų skaičius. Kalbant apie turto draudimą, žiemą padaugėja žalų dėl užšalusių vandentiekio vamzdžių ir įvykių, susijusių su tuo, kad būsto šildymui naudojama daugiau elektros, krosnių ir židinių. Pastovesni žalų dažnio lygio pasikeitimai galimi dėl, pavyzdžiui, pasikeitusios vartotojų elgsenos ir naujų žalų rūšių. Žalų dažnio ilgalaikio pokyčio įtaka pelningumui būna reikšminga.

Žalų dydžiui įtakos turi keli veiksniai. Kai kuriose veiklos rūšyse, kuriose žalų skaičius yra santykinai mažas, pavienės didelės žalos gali daryti didelę įtaką bendram žalų dydžiui. Per metus įvykusių didelių žalų skaičius kiekvienais metais būna labai skirtingas. Tai tipinis komercinės rinkos bruožas. Daugelyje veiklos rūšių žalų dydžių kitimui įtaką daro infliacija.

Žalų dydžio augimas gali priklausyti nuo vartotojų kainų indekso (VKI) pasikeitimų, atlyginimų augimo, socialinės infliacijos ir medžiagų ir paslaugų, perkamų žalų sureguliuojimui, kainos. Turto draudime infliaciją sudaro VKI ir statybos sąnaudų augimas. Kalbant apie nelaimingų atsitikimų ir sveikatos draudimą, draudimo sutartys skirstomos į dvi pagrindines grupes: vienoje grupėje būna fiksuota draudimo suma, o kitoje išmokama draudimo išmoka koreguojama pagal VKI sveikatos priežiūros paslaugų sektoriuje.

Bendrovė valdo šias rizikas daugiausia atidžiai stebėdama pokyčius kiekvienoje veiklos rūšyje, per rekomendacijas dėl draudimo sutarčių sudarymo ir aktyviai reguliuodama žalas. Mėnesinėje kiekvienos veiklos rūšies rezultaty stebėjimo ataskaitoje pateikiama tiek įmokų, tiek patirtų žalų pokyčių apžvalga. Jei pelningumas mažėja, imamasi reikiamų priemonių. Tarp tokių priemonių yra reikiamas draudimo įmokų padidinimas, siekiant užtikrinti, kad pelningumas būtų priimtino lygio. Pelningumo analizė taip pat gali būti vykdoma pagal skirtingas klientų ir portfelių grupes. Rekomendacijomis dėl draudimo sutarčių pasirašymo siekiama užtikrinti, kad prisiimta draudimo rizika būtų tinkamai diversifikuota pagal rizikos rūšis ir sumas, ūkio šakas ir rizikos vietą. Yra numatyti tam tikri apribojimai draudimo sutarčių pasirašymui, kad būtų taikomi tinkami rizikos pasirinkimo kriterijai ir kad prisiimtos rizikos neperžengtų perdraudimo sutarčių ribų.

Kiekvienais metais atnaujinant draudimo liudijimus gali būti keičiamos draudimo įmokos, frančizė ir sąlygos. Draudimo bendrovės turi teisę atsisakyti mokėti draudimo išmoką esant apgaulingai žalai. Bendrovė turi teisę neatnaujinti tam tikrų draudimo liudijimų, jei nustato draudimo sukčiavimo atvejus, o kai kuriais atvejais teisės aktai arba draudimo liudijimų sąlygos suteikia Bendrovei teisę nutraukti tam tikrus draudimo liudijimus arba jų neatnaujinti, kai tam tikros specialios priežastys rodo, kad toks nutraukimas yra pagrįstas. Tais atvejais, kai prašymas gauti išmoką yra patenkintas, Bendrovė turi teisę reikalauti, kad už žalą atsakingos trečiosios šalys padengtų kai kurias arba visas išlaidas (regreso teisė).

Žalų sureguliuojimo procedūrose taip pat yra aiški strategija ir tvarka, kaip optimaliai pirkti medžiagas ir paslaugas. Pagal numatytąją tvarką naudojamos pirkimo sutartys siekiant užtikrinti, kad Bendrovės klientai už draudimo išmokas gautų kokybiškas paslaugas ir kad būtų sumažinta infliacijos rizika.

i) Pagrindinės produktų savybės

Toliau pateiktos draudimo sutarčių sąlygos, kurios turi esminės įtakos iš draudimo sutarčių kylančių būsimų pinigų srautų apimčiai, terminams ir netikrumui. Be to, toliau pateikta informacija pateikia Bendrovės pagrindinių produktų bei būdų, kaip ji valdo susijusią riziką, įvertinimą.

Turto draudimas

Šis draudimas apima nuostolius, patirtus dėl apdraustam turtui padarytos žalos, jei jos priežastis yra viena iš šių draudimo rizikų:

- Gaisras
- Stichinės nelaimės (audros, potvyniai)
- Vagystė
- Vanduo

- Kita

Su turto draudimu susijusi rizika apima spartų statybos ir remonto kainų augimą, dėl kurio draudėjui gali nepavykti draudimo išmokos iššomis visiškai atstatyti turto. Tai turi netiesioginės įtakos Bendrovės ir draudėjų santykiams.

Rizika valdoma tiksliai įvertinant apdraustąjį turtą, kad galima būtų nustatyti, kuris turtas turėtų būti draudžiamas, kuris turėtų būti draudžiamas ypatingomis sąlygomis, o kuris apskritai neturėtų būti draudžiamas pagal atitinkamos draudimo rūšies draudiko įgaliojimus.

Kalbant apie nuostolių koregavimą, Bendrovė patiria draudėjų nesąžiningų veiksmų riziką. Siekdama sumažinti šią riziką, Bendrovė yra nustačiusi žalos administravimo ribas atskiriems vienetams bei patvirtinusi griežtus pagrindžiančių dokumentų patikros reikalavimus.

Prašymai gauti išmoką dažniausiai pateikiami operatyviai ir patenkinami per trumpą laikotarpį. Todėl turto draudimas vadinamas greitai reguliuojamu („short-tail“), šiuo aspektu jis skiriasi nuo ilgai reguliuojamų („long-tail“) draudimo rūšių, kai galutinio žalos dydžio nustatymas užtrunka ilgiau.

Su šiuo produktu siejamos pagrindinės rizikos – tai prisiimta draudimo rizika ir žalų patirties rizika.

Prisiimta draudimo rizika – tokia rizika, kad Bendrovės skaičiuojamos draudimo įmokos neatitiks draudimo sutarčių. Nustatant kainas skirtingiems draudimo produktams, vertinamas būsimas žalų dažnis ir dydis, remiantis iš vidinių ir išorinių šaltinių gautais statistiniais duomenimis. Net jei draudimo sutarčių sudarymo kriterijai yra adekvatūs ir įmokos skaičiuojamos remiantis tinkamais statistiniais duomenimis, išmokų sąnaudos gali skirtis nuo numatyto lygio dėl didelių žalų sumų, gamtinių katastrofų ir kt. Priimta manyti, kad draudžiant gyventojų nekilnojamąjį turtą būna didelis skaičius turto vienetų, kuriems būdinga panaši rizika. Tačiau draudžiant įmonių turtą galimi kiti variantai. Daugumą komercinės paskirties turto pasiūlymų sudaro unikalūs vietos, veiklos rūšies bei taikomų saugos priemonių derinys. Šią riziką atitinkančios atitinkamų draudimo sutarčių įmokos skaičiavimai yra subjektyvūs, taigi rizikingi.

Turto draudimas susijęs su rizika, kad apdraustasis gali pateikti melagingų ar negaliojančių prašymų gauti išmoką arba patyręs nuostolius iškraipyti žalos dydį. Draudimo rizikai valdyti pirmiausia pasitelkiama kainodara, tarptautiniais standartais pagrįstas nepriklausomas turto vertinimas, produkto modelis, rizikos pasirinkimas ir perdraudimas. Todėl Bendrovė stebi bendros savo ekonominės ir komercinės aplinkos pokyčius ir į juos reaguoja.

Savanoriškas transporto priemonių draudimas (KASKO)

Šis draudimas apima nuostolius, patirtus dėl transporto priemonei padarytos žalos, jei jos priežastis yra viena iš šių draudimo rizikų:

- nelaimingas atsitikimas kelyje;
- gamtinės jėgos;
- gaisras;
- įvairūs krintantys objektai;
- trečiųjų šalių neteisėti veiksmai;
- vagystė ir (arba) plėšimas.

Galimi įvairūs papildomos draudimo apsaugos variantai.

Draudimo įmokos nustatomos pagal galiojančią draudimo metodiką.

Didžiausi nuostoliai patiriami visiško transporto priemonės sunaikinimo arba vagystės atveju, tačiau šie atvejai nėra dažni.

Siekdama išvengti klientų pateikiamos klaidingos informacijos rizikos Bendrovė atlieka išsamią prašymo gauti išmoką pagrindžiančios dokumentacijos patikrą, ir, prireikus, kreipiasi į kompetentingas institucijas prašydama atlikti papildomą tyrimą.

Prašymai gauti išmoką dažniausiai pateikiami operatyviai ir patenkinami per trumpą laikotarpį. Todėl KASKO draudimas vadinamas „greitai sureguliuojamu“ („short-tail“), šiuo aspektu jis skiriasi nuo „ilgai reguliuojamo“ („long-tail“) draudimo rūšių, kai galutinės išmokos sumos nustatymas užtrunka ilgiau.

Privalomasis vairuotojų civilinės atsakomybės draudimas (PVCAD)

Privalomuoju vairuotojų civilinės atsakomybės draudimu apdraudžiama transporto priemonės savininko ar įgalioto naudotojo atsakomybė už žalą trečiosioms šalims eismo įvykio metu. Šios draudimo rūšies paskirtis – teikti apsaugą eismo įvykio metu nukentėjusioms trečiosioms šalims; šią draudimo rūšį reglamentuoja privalomojo vairuotojų civilinės atsakomybės draudimo įstatymai, reguliuojantys transporto priemonių savininkų įgaliotų naudotojų ir draudikų teisinius santykius privalomai draudžiant transporto priemonių savininkų ir įgaliotų naudotojų civilinę atsakomybę.

Atsižvelgdama į riziką dėl infliacijos, kuri turi įtakos išmokų dydžiui, Bendrovė nuolat atlieka šios draudimo rūšies tarifų analizę bei reguliariai vertina šios įtakos poveikį finansiniams rodikliams.

Nepaisant to, kad statistiniai duomenys rodo, jog anksčiau prašymai gauti išmoką buvo pateikiami operatyviai ir gali būti patenkinami be reikalo neatidėliojant, transporto priemonių draudimas priskiriamas „ilgai reguliuojamo“ draudimo klasei, kai galutinio žalos dydžio nustatymas užtrunka ilgiau.

Sveikatos draudimas

Sveikatos draudimas palaipsniui tampa pastovia veiklos rūšimi. Nustatyta, kad šios veiklos rūšies rizika Bendrovei yra silpna sveikatos priežiūros sistema ir neaiški vyriausybės politika šioje srityje, taip pat ekonominės aplinkos pokyčiai.

Bendrovė stebi medicinos paslaugų kainų pokyčius ir į juos reaguoja, stebi nuostolingumą pagal darbdavius, o pratęsdama sutartį kasmet koreguoja kainas.

Sveikatos draudimas laikomas „greitai reguliuojamo“ draudimo veikla, kuriai būdingas nuolatinis trumpalaikis vėlavimas pateikti pranešimą.

ii) Draudimo rizikos koncentracija

Draudimo rizikos koncentracija – vienas pagrindinių draudimo rizikos veiksnių, galintis neigiamai paveikti Bendrovės įsipareigojimus pagal draudimo sutartis. Draudimo rizikos koncentraciją gali sukelti vienas draudiminis įvykis, susijęs su didelės apimties įsipareigojimais, arba keletas atskirų draudiminių įvykių, dėl kurių atsiranda didelės apimties Bendrovės įpareigojimai draudėjams.

Draudimo rizikos niekada nebūna tarpusavyje visiškai nesusijusios, todėl nepriklausomai nuo portfelio dydžio, visada egzistuoja vadinamoji nediversifikuotoji rizika, kai draudikas bendrai išmoka daugiau išmokų, nei buvo planavęs. Nediversifikuotoji rizika susijusi su išorinės aplinkos veiksniais (pavyzdžiui, šalies ūkio raidos etapų) pokyčiais, kurie turi sisteminės įtakos žaizdų dažniui ir apimčiai tam tikrose veiklos srityse. Pavyzdžiui, padidėjus infliacijos normai, išauga daugumos portfelio žaizdų sumos, o vyriausybės priimti kuria nors privalomojo draudimo rūšį reglamentuojančių teisės aktų pakeitimai gali staiga padidinti draudiko įsipareigojimus.

Šioms rizikoms valdyti Bendrovė taiko dvejopą metodą.

Pirmiausia, riziką siekiama valdyti tinkamai draudžiant. Draudikams neleidžiama drausti rizikos, jei laukiamas pelnas neatitinka prisiimamos rizikos (žr. skiltį „Draudimo rizikos valdymas“).

Antra, likutinei rizikai valdyti naudojamas perdraudimo mechanizmas. Bendrovė įsigyja įvairių savo įsipareigojimų bei turto draudimo klasių perdraudimo apsaugą. Vadovybė perdraudimo programą peržiūri bent vieną kartą per metus ir atlieka reikalingus pakeitimus. Bendrovė nuolat vertina perdraudimo programos sąnaudas ir jos teikiamą naudą.

Geografinė koncentracija ir kiti koncentracijos tipai

Bendrovės draudimo rizika daugiausia yra Latvijoje, Lietuvoje ir Estijoje, išskyrus kelionių draudimo liudijimus, galiojančius tik už apdraustojo nuolatinės gyvenamosios vietos valstybės ribų, taip pat asmens draudimo nuo nelaimingų atsitikimų, krovinių bei transporto priemonių draudimo liudijimus, teikiančius apsaugą nuo draudiminių įvykių Baltijos šalyse ir užsienyje. Didžiausia motorinių transporto priemonių ir turto draudimo koncentracija yra didžiausiuose Latvijos, Lietuvos ir Estijos miestuose. Motorinių transporto priemonių draudimo rizikos koncentracija auga dėl didėjančio transporto priemonių skaičiaus ir eismo intensyvumo, šie veiksniai netiesiogiai lemia šios draudimo rūšies išmokų sumų didėjimą. Draudimo taisyklės ir metodika reglamentuoja būtinaį turto rizikingumo vertinimą, išmokų sumų ribas bei nustato perdraudimo taisykles, užtikrinančias atitinkamų draudimo rūšių rizikos valdymą.

iii) Galima katastrofinių įvykių įtaka

Bendrovės nuomone, viena iš svarbių rizikų, kurią jai būtina įvertinti ir įtraukti į draudimo metodiką, yra gamtinių ir žmogaus sukeltų katastrofų rizika, dėl kurios atsiranda didelės apimties įsipareigojimų rizikos tikimybė. Baltijos šalių rinkai būdinga maža katastrofų rizika. Dažniausiai pasitaikančios gamtinės katastrofos yra audros ir audrų padaryti nuostoliai – potvyniai bei pavasariniai užtvindymai. Audrų ir potvynių grėsmė kyla miško teritorijoms, jūros pakrantėms bei šalia upių esančioms teritorijoms.

iv) Pavienių įvykių galima įtaka

Didžiausi galimi nuostoliai dėl pavienių įvykių susiję su vairuotojų civilinės atsakomybės draudimu ir turto draudimu. Siekdama apriboti galimus nuostolius dėl pavienių įvykių, Bendrovė naudoja įsigytą neproporcinę perdraudimo apsaugą.

Draudimo rizikos valdymas

i) Rizikos draudimo politika

Siekdama valdyti draudimo riziką, Bendrovė įgyvendina rizikos draudimo politiką. Taikant rizikos draudimo politiką, kiekvienai draudimo rūšiai yra patvirtintas taikytinų rizikos vertinimo metodikų ir taisyklių rinkinys, kurio paskirtis – mažinti tikimybę, kad Bendrovė prisiims jos rizikos draudimo politikai ir vidaus taisyklėms prieštaraujančių įsipareigojimų.

Draudimo metodikoje ir taisyklėse yra nustatyti rizikos vertinimo kriterijai bei pateikiama papildoma informacija, taip užtikrinant sistemingą rizikos vertinimą. Taikydama šią metodiką ir taisykles, Bendrovė gauna jos reikalavimus atitinkančią nuoseklią informaciją apie įprastą rizikos draudimą bei daro būtinus rizikos draudimą reglamentuojančių dokumentų pakeitimus.

Bendrovė nustatė draudimo ribas, pagrįstas veiklos patirtimi, rinkos reikalavimais ir rizikos vertinimu kiekvienai draudimo rūšiai.

Draudimo tarifai nuolat analizuojami ir peržiūrimi vertinant duomenis apie draudiminiuosius įvykius ir išmokėtas išmokas, o tarifai koreguojami naudojant aktuarinius metodus, kuriais remiantis užtikrinama galimybė vykdyti įsipareigojimus. Perdraudimo taisyklės reglamentuoja draudimo rizikos perdavimą perdraudikams. Laikydami Bendrovės draudimo rūšių metodikos ir taisyklių draudimo tarpininkai ir agentai nenukrypsta nuo Bendrovės draudimo rekomendacijų dėl visų Baltijos rinkoje siūlomų draudimo produktų pardavimo. Techninių atidėjinių apskaičiavimo metodikos taikymas užtikrina tinkamų įvykusių žalų atidėjinių suformavimą.

ii) Išmokų kaita

Informacija apie išmokų kaitą pateikiama Bendrovės metinėje finansinėje ataskaitoje.

iii) Įsipareigojimų pakankamumo įvertinimas

Skaičiuojant draudimo portfelio techninius atidėjinius, apytiksliai įvertinami būsimi pinigų srautai. Atliekant tokius skaičiavimus, visuomet egzistuoja neapibrėžtumo elementas. Atidėjinių rizika susijusi su tokiu neapibrėžtumu. Neapibrėžtumas priklauso nuo rizikos pobūdžio. Trumpos trukmės rizikai pokyčiai, kurie turės įtakos būsimiems mokėjimams, daro mažesnę poveikį. Daugumai draudimo produktų būdinga infliacijos rizika. Įtaka būna skirtinga ir priklauso nuo kiekvieno produkto savybių, taip pat nuo sąlygų, kurios taikomos reguliuojant žalas.

Kiekvieno ataskaitinio laikotarpio pabaigoje Bendrovė atlieka įsipareigojimų pakankamumo įvertinimą ir nustato, ar draudimo įsipareigojimai, pripažinti per ataskaitinius metus galiojantiems draudimo liudijimams, yra pakankami, palygindama suformuotus draudimo atidėjinius su dabartine esamų draudimo sutarčių diskontuotų būsimųjų pinigų srautų verte.

Jei įsipareigojimų pakankamumo testas parodo įsipareigojimų apskaitinės vertės trūkumą, trūkumas pripažįstamas finansinių metų nuostoliu, nustatant papildomą nepasibaigusios rizikos atidėjinį.

Įsipareigojimų pakankamumo įvertinimas atliekamas atskirai draudimo rūšiai kiekvienoje šalyje ir taikomas atidėjinių bendrosioms sumoms, t. y. į perdraudimo įtaką nėra atsižvelgiama.

iv) Neapibrėžtumo šaltiniai vertinant būsimas draudimo išmokas

Bendrovė atsako už draudiminiuosius įvykius, įvykusius sutarties galiojimo metu, net jei apie žalą sužinoma pasibaigus sutarties galiojimo terminui, ir išmokos mokamos pagal įvykio metu galiojusias draudimo liudijimo sąlygas. Todėl žalos, reguliuojamos ilgą laikotarpį, ir yra žalų atidėjinio elementas, kuris susijęs su įvykusia, bet dar nepranešta žala (IBNR).

Yra keli kintamieji, turintys įtakos pinigų srautų pagal draudimo sutartis dydžiui ir laikui. Šie kintamieji daugiausia susiję su įvairių apdraustos rizikos tipų savybėmis bei taikomomis rizikos valdymo procedūromis. Kompensacija išmokama pagal draudimo sutartyje numatytas sąlygas. Išmokos kūno sužalojimo atveju apskaičiuojamos kaip negautų pajamų, rehabilitacijos išlaidų ir kitų išlaidų, kurias patirs nukentėjusi šalis dėl nelaimingo atsitikimo arba ligos, dabartinė vertė.

Numatytos išmokų sąnaudos apima išlaidas, kurios bus patirtos reguliuojant žalą, atėmus numatomą atgauti regreso sumą ir kitas atgautinas sumas. Bendrovė imasi visų pagrįstų veiksmų, kad turėtų tinkamą informaciją apie savo patiriamą draudimo riziką. Tačiau dėl netikrumo, nustatant žalų atidėjinius, tikėtina, kad galutinis rezultatas skirsis nuo iš pradžių numatytos įsipareigojimų sumos. Su šiomis sutartimis susiję įsipareigojimai finansinėse ataskaitose apima atidėjinius dėl IBNR, atidėjinius dėl praneštų, bet dar nereguliuotų žalų (RBNS) ir perkeltų įmokų ir nepasibaigusios rizikos atidėjinius ataskaitinio laikotarpio pabaigai.

IBNR apskaičiavimas paprastai pasižymi didesniu neapibrėžtumu, negu jau praneštos žalos (RBNS) sureguliuoti reikalingų išlaidų apskaičiavimas, kai jau turima informacijos apie patirtą žalą. Gali būti atvejų, kai apdraustasis sužino apie tam tikrą žalą tik praėjus daugeliui metų po įvykio, dėl kurio tokia žala atsirado.

Skaičiuodama savo atsakomybę už išlaidas dėl praneštų, bet dar neatlygintų žalų, Bendrovė nagrinėja informaciją, gautą iš žalų sureguliuavimo specialistų, pateiktų prašymų gauti išmoką administravimo specialistų, taip pat informaciją apie panašiomis savybėmis pasižyminčių žalų sureguliuavimo išlaidas ankstesniais laikotarpiais. Žalų sureguliuavimo specialistas visus gautus prašymus vertina individualiai. Praneštos žalos, galinčios iškreipti visą vystymosi situaciją, administruojamos atskirai ir daromos projekcijos iki numatomos pabaigos, suformuojant papildomą atidėjinį. Jei įmanoma, Bendrovė naudoja įvairias metodikas, kad apskaičiuotų reikiamą atidėjinių lygį. Tai leidžia geriau suprasti projektuojamo reiškinio tendencijas. Naudojant įvairias metodikas atliekamos projekcijos taip pat leidžia įvertinti galimų rezultatų diapazoną. Tinkamiausia

skaičiavimo technika pasirenkama atsižvelgiant į verslo klasės charakteristikas ir pokyčių dydį kiekvienais draudiminių įvykių metais.

Draudimo sutartys dažnai skirstomos į trumpalaikės („short-tail“) ir ilgalaikės („long-tail“) rizikos. Trumpalaikė rizika pasižymi tuo, kad laikotarpis tarp įvykio, pranešimo apie įvykį ir galutinio žalų sureguliuavimo yra trumpas. Kitaip yra ilgalaikės rizikos atveju: laikotarpis tarp įvykio, pranešimo apie įvykį ir žalų sureguliuavimo yra ilgas. Turto ir transporto priemonių draudimo atveju apie patirtą žalą pranešama iš karto, o prašymai gauti išmoką dėl kūno sužalojimo gali būti pateikti praėjus keleriems metams po įvykio, o patenkinami praėjus dar keleriems metams po jų pateikimo. IBNR atidėjiniai dėl trumpalaikės rizikos santykinai maži, o ilgalaikės rizikos atveju IBNR atidėjiniai gali sudaryti reikšmingą visų atidėjinių žalos padengti dalį.

Finansinė rizika ir rizikos valdymas

Finansinė rizika – tai bendrinė įvairių su finansiniu turtu susijusių rizikos rūšių sąvoka. Bendrovės finansiniam turtui ir įsipareigojimams, įskaitant investicijas, gautinas draudimo sumas bei perdraudimo turta, gali kilti šios finansinės rizikos:

- *Rinkos rizika.* Padėties rinkoje pokyčiai gali neigiamai paveikti draudiko turta ir (arba) įsipareigojimus, gali sumažėti investicijų vertė bei turto grąža. Rinkos rizika apima palūkanų normos riziką, nuosavo kapitalo, valiutos, skirtumo ir koncentracijos riziką;
- *Sandorio šalies (kredito) rizika.* Finansiniai nuostoliai, kai emitentas nevykdo savo įsipareigojimų, arba padidėjusių rizikos įmokų sukelti nuostoliai dėl kredito rizikos obligacijų bei kitos sutarties šalies sutartinių įsipareigojimų nevykdymo;
- *Likvidumo rizika.* Susiklosčius tam tikroms nepalankioms sąlygoms, draudikas gali būti priverstas visą turta parduoti žemesne už jo tikrąją vertę kaina, kad galėtų padengti įsipareigojimus.

Toliau pateikiamas kiekvienos iš šių finansinių rizikų apibūdinimas bei trumpai aprašomi Bendrovės naudojami šių rizikų valdymo metodai. Šios rizikos kyla vykdant įprastinę veiklą.

Rinkos rizika

Rinkos rizika – tai rizika, kad rinkos kainų, įskaitant užsienio valiutų keitimo kursus, palūkanų normas, kredito svyravimus ir akcijų kainas, pokyčiai paveiks Bendrovės pajamas ar jos portfelį vertę.

Rinkos rizika apima:

- palūkanų normos riziką;
- užsienio valiutos riziką;
- kainos riziką.

Rinkos rizika kyla iš palūkanų normos valiutos ir nuosavybės finansinių priemonių, kurios yra veikiamos bendrų ir konkrečių rinkos pokyčių ir rinkos kainų svyravimo laipsnio pokyčių, atvirųjų pozicijų.

i) Palūkanų normos rizika

Palūkanų normos rizika – vertės sumažėjimas dėl palūkanų normos pasikeitimo, kuris vertinamas tiek išskirtinai turto, tiek įsipareigojimų palūkanų normos jautrumo atžvilgiu.

Bendrovė palūkanų normos rizikos valdymo priemonės taiko centralizuotai, remdamasi palūkanų normos rizikos poveikio Bendrovės finansiniams indeksams vertinimu.

Bendrovė neturi reikšmingų įsipareigojimų su palūkanomis, o turto su palūkanomis didžiąjai daliai yra taikoma fiksuota palūkanų norma, todėl Bendrovei negresia reikšminga palūkanų normos rizika ar Bendrovės turto ir įsipareigojimų su palūkanomis išpirkimo terminų skirtumų, ar palūkanų normos perskaičiavimų sukeltų palūkanų normų svyravimų padariniai.

Bendrasis palūkanų normos rizikos poveikis sumažinamas derinant pastovijų pajamų priemonių portfelį su bendrąja draudimo veiklos įsipareigojimų trukme ir išmokų modeliu. Kadangi finansinės būklės ataskaitoje draudimo veiklos įsipareigojimai įprastai nėra diskontuojami, tai reiškia, jog apskaitos atžvilgiu draudimo veiklos įsipareigojimai bus nulemti infliacijos pokyčių (bet ne tiesiogiai palūkanų normų). Kita vertus, ekonominiu požiūriu, derėtų apsidrausti nuo palūkanų normos rizikos, nes tikrosios palūkanų normos pokyčiai atsispindės dabartinėje atidėjinių vertėje. Apskaitos požiūriu, pasirinkus šią apsidraudimo strategiją būtų sumažinta rizika, nes didžioji obligacijų portfelio dalis klasifikuojama kaip laikoma iki termino (toliau – amortizuotosios savikainos portfelis).

ii) Užsienio valiutos rizika

Bendrovė turi turto ir įsipareigojimų užsienio valiuta. Užsienio valiutos rizika – valiutos keitimo svyravimų sukelti finansiniai nuostoliai.

Dalis draudimo rizikos rūšių yra užsienio valiuta. Pagal Bendrovės politiką valiutos rizika apsiriboja žinomais ir numatomais sandoriais užsienio valiuta. Valiutos rizikos valdymas grindžiamas investicijomis į atitinkamas valiutas. Taigi, pelnas ir nuostoliai jautriausiai reaguoja į zlotų kurso pokyčius, kurie vertinami kaip nežymūs. Bendrovė neužsiima jokiais spekuliaciniais sandoriais, galinčiais padidinti valiutos riziką.

iii) Kainos rizika

Kainos rizika – tai rizika, kad rinkos kainų pokyčiai gali sukelti finansinių priemonių vertės svyravimus; pokyčiai gali turėti įtakos atskiros finansinės priemonės veiksniams ar visų priemonių, kuriomis prekiaujama rinkoje, veiksniams. Kainos rizika atsiranda tuomet, kai Bendrovė pasirenka finansinės priemonės ilgalaikę ar trumpalaikę poziciją.

Kredito rizika

Kredito rizika – nuostolių arba nepalankių finansinės padėties pokyčių rizika, atsirandanti dėl pasikeitusios vertybinių popierių emitentų, verslo partnerių ir skolininkų būklės, pasireiškianti per kontrahentų įsipareigojimų nevykdymą arba per kredito maržos padidėjimą. Kredito rizika valdoma nustatant paskolų vienam subjektui, subjektų grupei, sektoriui ar šaliai apribojimus, diversifikuojant turtą ir finansinių priemonių portfelį, perdraudžiant finansų draudimo portfelį ir taikant kitas priemones.

i) Finansinių investicijų valdymas

Siekdama valdyti kredito riziką, Bendrovė didžiąją dalį savo investicijų skiria aukšto reitingo rinkoms ir investicijoms.

ii) Iš tiesioginės draudimo veiklos gautinos draudimo sumos

Kredito rizika, susijusi su klientų nesumokėtų draudimo įmokų likučiais, patiriama tik dėl to, kad draudimo liudijime yra nustatytas mokėjimo grafikas, kurio metu liudijimas apmokamas arba nutraukiamas.

Draudžiamosios apsaugos taisyklės ir sąlygos pateiktos draudimo metodikoje.

Bendrovė laiko pradelstas, tačiau nenuvertėjusias gautinas sumas, kurių mokėjimo terminas yra mažiau nei 60 dienų, pradelstos sumos daugiau nei 60 dienų yra laikomos nuvertėjusiomis 100 procentų.

iii) Perdraudimas

Bendrovė perka perdraudimą siekdama apsaugoti Bendrovės įstatinį kapitalą, todėl perdraudimas yra tiek rizikos, tiek kapitalo valdymo įrankis. Perdraudimui analizuoti ir įsigyti naudojami tokie patys modeliai ir metodika kaip ir vidinio, rizika paremto kapitalo paskirstymo įvertinimui.

Siekdama valdyti riziką, Bendrovė yra patvirtinusi perdraudimo programą, nustatančią perdraudimo principus ir perdraudikų atrankos kriterijus. Administracija perdraudimo programą peržiūri bent vieną kartą per metus ir atlieka reikalingus pakeitimus. Bendrovės perdraudimo programą visų pirma sudaro neproporcinis perdraudimas. Su perdraudimo programa susiję sprendimai priimami remiantis padėties analize, išmokėjimų archyvu, modelio įgyvendinamumu ir Bendrovės kapitalizacija. Bendrovė bendradarbiauja su pirmaujančiomis perdraudimo bendrovėmis, taip pat su savo patronuojančiąja įmone „Gjensidige Forsikring“.

Koncentracijos rizika – rizikos susitelkimas, dėl kurio galimi nuostoliai, keliantys grėsmę Bendrovės mokumui ir finansinei būklei, esminių nuostolių atsiradimo galimybė dėl pernelyg didelių, viršijančių Bendrovės nustatytas ribas pozicijų į vieną subjektą ar kapitalo grupę. Koncentracijos rizika laikoma pagrindinių rizikų sudėtine dalimi ir kaip atskira rizikos kategorija vertinama ir valdoma pagrindinėse rizikos rūšyse (draudimo, rinkos ir kredito).

Likvidumo rizika – rizika, kad Bendrovė nesugebės laiku įvykdyti savo finansinių įsipareigojimų ir (arba), siekdama įvykdyti įsipareigojimus, gali būti priversta parduoti finansinį turtą ir dėl likvidumo rinkoje stokos patirs nuostolių. Valdydama likvidumo riziką Bendrovė siekia užtikrinti Bendrovės finansinių įsipareigojimų įvykdymą laiku bei efektyviai panaudoti likvidžias lėšas. Likvidumo rizikai valdyti Bendrovė naudoja pinigų srautų metodą, kuris yra grindžiamas pinigų srautų planavimu bei prognozavimu.

Operacinė rizika – tai rizika patirtų tiesioginių ir netiesioginių nuostolių dėl netinkamų ar neveikiančių vidaus procesų, sistemų, technologijų, darbuotojų veiksmų ar išorės veiksnių. Operacinės rizikos valdymas yra nenutrūkstamas procesas, kurio metu valdoma operacinė rizika, būdinga visiems Bendrovės produktams, veiklai, procesams ir sistemoms, kurie Bendrovei yra reikšmingi, įskaitant tokias sritis kaip esminių arba svarbių

Bendrovės funkcijų ar veiklos perdavimas paslaugų teikėjui pagal sutartį, naujo produkto ar paslaugos diegimas, Bendrovės informacinių sistemų funkcionavimas. Bendrovė, valdydama operacinę riziką, atsižvelgia į vidinius ir išorinius veiksnius, galinčius sukelti operacinę riziką. Bendrovės operacinės rizikos valdymo priemonės nukreiptos į rizikos išvengimą, sumažinimą, perdavimą ir (arba) prisiėmimą, įvertinant jų poveikį Bendrovės nustatytų tikslų įgyvendinimui, veiklos tęstinumui, atsižvelgiant į riziką mažinančių priemonių sąnaudas bei jų efektyvumą. Pagrindinis operacinės rizikos valdymo tikslas yra tobulinti Bendrovės procesus siekiant sumažinti operacinės rizikos pasireiškimo galimą poveikį iki toleruojamo. Bendrovėje taikomos operacinės rizikos mažinimo priemonės: kontrolės procedūrų diegimas, įgaliojimų apribojimas, keturių akių principo taikymas, funkcijų / pareigų atskyrimas, automatizavimas ir kitos organizacinės ir techninės priemonės.

Operacinės rizikos įvykiai registruojami Operacinės rizikos registre, kai Bendrovės darbuotojas pastebi įvykį. Periodinį rizikos valdymo sistemos efektyvumą vertina nepriklausoma Vidaus audito tarnyba atlikdama rizikos valdymo sistemos efektyvumo auditą.

Su klimato kaita susijusi rizika

Atsižvelgdami į su klimato kaita susijusią riziką ir siekdami vykdyti tvarią ekonominę veiklą, stengsimės pritaikyti atitinkamus produktus ir paslaugas pagal tvaraus tiesioginio draudimo kriterijus. Iki 2025 m. 80 proc. produktų ir paslaugų, kuriems taikoma taksonomija, turėtų tenkinti tvaraus tiesioginio draudimo kriterijus. Pagal taksonomiją reglamentuojančius teisės aktus taip pat reikalaujama, kad atskleistume informaciją apie su klientais užmegztus santykius, susijusius su energijos iš iškastinio kuro gamybos ar paskirstymo veikla.

Mums taikomi šie ES taksonomijos kriterijai, kuriuos stengsimės atitikti imdamiesi atitinkamų veiksmų:

nustatydamas kainas „Gjensidige“ remiasi į ateitį orientuotu klimato kaitos rizikos modeliu;

bendradarbiaudami su „Gjensidige“ grupe ketiname toliau naudoti šiuos modelius ir scenarijus, kad galėtume sukurti geriausią įmanomą kainų nustatymo pagrindą;

kai kurie draudimo produktai apima paskatas už žalos prevencijos priemonių naudojimą.

„Gjensidige“ jau taiko nuolaidas klientams, kurie naudoja rizikos mažinimo ir žalos prevencijos priemones; mūsų siekis yra ateityje pasiūlyti dar daugiau žalos mažinimo produktų ir paslaugų.

Sukursime naujovišką draudimo apsaugą, kuri tenkintų prisitaikymo prie klimato kaitos reikalavimus; ketiname kurti sistemas, skirtas dalytis savo veiklos srities duomenimis ir praktine patirtimi su valdžios institucijomis, pavyzdžiui, duomenimis apie žalas ir žiniomis apie klimato kaitos pasekmes. Taip pat reaguosime į visus prašymus dėl papildomo dalijimosi duomenimis apie žalas remdamiesi taksonomijos specifikacijomis.

Su klimato kaita susijusi rizika taip pat turi įtakos mūsų investicijoms. Didelį dėmesį skiriame reikalavimui vykdyti tvarų investavimą, todėl keisime investicijų portfelio struktūrą, taip prisidedami prie siekio iki 2050 m. neutralizuoti poveikį klimatui.

1. Ilgalaikis materialus ir nematerialusis turtas

Nematerialiojo, ilgalaikio materialaus turto judėjimas per periodą, pasibaigusį 2022 m. rugsėjo 30 d., buvo:

Straipsniai, tūkst. Eur	Nematerialusis turtas	Nekilnojamasis turtas	Kitas ilgalaikis turtas	Iš viso
Įsigijimo vertė				
Likutis 2021 m. sausio 1 d.	14.043	173	4.257	18.473
Įsigytas turtas	1.223	-	530	1.753
Perleistas turtas (-)	(255)	(42)	(459)	(756)
Likutis 2021 m. gruodžio 31 d.	15.011	131	4.328	19.470
Įsigytas turtas	588	-	121	709
Perleistas turtas (-)	(4.323)	(35)	(254)	(4.612)
Likutis 2022 m. rugsėjo 30 d.	11.276	96	4.195	15.567
Perkainojimas				
Likutis 2021 m. sausio 1 d.	-	59	-	59
Vertės sumažėjimas (-)	-	(3)	-	(3)
Perkainojimo rezultato pokytis perleidus turtą +/-)	-	1	-	1
Likutis 2021 m. gruodžio 31 d.	-	57	-	57
Vertės sumažėjimas (-)	-	(1)	-	(1)
Perkainojimo rezultato pokytis perleidus turtą +/-)	-	(34)	-	(34)
Likutis 2022 m. rugsėjo 30 d.	-	22	-	22
Vertės sumažėjimas				
Likutis 2021 m. sausio 1 d.	716	-	-	716
Pripažintas vertės sumažėjimas (realizuotas)	(365)	-	-	(365)
Likutis 2021 m. gruodžio 31 d.	351	-	-	351
Pripažintas vertės sumažėjimas (realizuotas)	(351)	-	-	(351)
Likutis 2022 m. rugsėjo 30 d.	-	-	-	-
Sukauptas nusidėvėjimas				
Likutis 2021 m. sausio 1 d.	8.717	100	2.290	11.107
Priskaičiuota per metus	1.433	2	579	2.014
Atstatytas nusidėvėjimas nurašius turtą (-)	(255)	(15)	(429)	(699)
Likutis 2021 m. gruodžio 31 d.	9.895	87	2.440	12.422
Priskaičiuota per metus	952	1	453	1.406
Atstatytas nusidėvėjimas nurašius turtą (-)	(3.796)	(34)	(230)	(4.060)
Likutis 2022 m. rugsėjo 30 d.	7.051	54	2.663	9.768
Likutinė vertė				
Likutis 2021 m. gruodžio 31 d.	4.765	101	1.888	6.754
Likutis 2022 m. rugsėjo 30 d.	4.225	64	1.532	5.821

2. Vertybiniai popieriai ir kiti pastoviųjų pajamų vertybiniai popieriai, vertinami tikrąja verte pelne (nuostoliuose)

Turto judėjimas 2022 ir 2021 m.:

Straipsniai	Sumos, tūkst. Eur
Likutis 2021 m. sausio 1 d.	109.274
Įsigytas turtas	36.732
Perleistas turtas	(16.040)
Vertės padidėjimas / sumažėjimas	(675)
Likutis 2021 m. gruodžio 31 d.	129.291
Įsigytas turtas	20.879
Perleistas turtas	(30.078)
Vertės padidėjimas / sumažėjimas	(8.743)
Likutis 2022 m. rugsėjo 30 d.	111.349

3. Skolos vertybiniai popieriai ir kiti pastoviųjų pajamų vertybiniai popieriai, klasifikuojami kaip laikomi iki išpirkimo termino

Turto judėjimas 2022 ir 2021 m.:

Straipsniai	Sumos, tūkst. Eur
Likutis 2021 m. sausio 1 d.	14.504
Įsigytas turtas	-
Perleistas turtas	(8.594)
Sukauptos palūkanos	53
Likutis 2021 m. gruodžio 31 d.	5.963
Įsigytas turtas	-
Perleistas turtas	(1.980)
Sukauptos palūkanos	16
Likutis 2022 m. rugsėjo 30 d.	3.999

4. Gautinos sumos

Gautinos sumos, tūkst. Eur	2022-09-30	2021-12-31
Draudimo veiklos gautinos sumos:	20.388	17.947
iš draudėjų	18.591	16.418
iš tarpininkų	1.797	1.529
Perdraudimo ir persidraudimo veiklos gautinos sumos	1601	576
Kitos gautinos sumos	327	223
Regresu atgautinos sumos	1.009	1.191
Iš viso	23.325	19.937

5. Pinigai sąskaitose ir kasoje

Straipsniai, tūkst. Eur	2022-09-30	2021-12-31
Pinigai bankų sąskaitose	13.971	2.717
Iš viso	13.971	2.717

2022 m. rugsėjo 30 d. ir 2021 m. gruodžio 31 d. Bendrovė neturėjo terminuotų indėlių, kurių terminas buvo trumpesnis nei 3 mėnesiai.

2022 m. rugsėjo 30 d. AB SEB banko išduotos garantijos sudarė 28 tūkst. Eur (2021 m. gruodžio 31 d. – 52 tūkst. Eur).

6. Įstatinis kapitalas ir rezervai

Įstatinis kapitalas

2022 m. rugsėjo 30 d. Bendrovės įstatinis kapitalas buvo lygus 47 184 tūkst. Eur (2021 m. gruodžio 31 d. – 47 184 tūkst. Eur). Bendrovės įstatinis kapitalas padalytas į 6 402 217 paprastųjų vardinių akcijų, kurių kiekvienos nominalioji vertė yra 7,37 euro. 2022 m. rugsėjo 30 d. ir 2021 m. gruodžio 31 d. visos akcijos buvo visiškai apmokėtos.

	2022-09-30		2021-12-31	
	Suma	tūkst. Eur	Suma	tūkst. Eur
Balsavimo teisę suteikiančios paprastosios akcijos	6 402 217	47 184	6 402 217	47 184

Kiekviena akcija suteikia teisę balsuoti acininkų susirinkimuose, teisę gauti dividendus, kai jie paskelbiami, ir teisę į likutinę turto dalį.

Bendrovės akcininkai	2022-09-30		2021-12-31	
	Akcijų skaičius	Įstatinio kapitalo dalis, proc.	Akcijų skaičius	Įstatinio kapitalo dalis, proc.
„Gjensidige Forsikring“	6 400 091	99,97	6 400 091	99,97
Fiziniai asmenys	2 126	0,03	2 126	0,03
Iš viso	6 402 217	100	6 402 217	100

Pagal Lietuvos Respublikos draudimo įstatymą draudimo bendrovės įstatinis kapitalas turi būti ne mažesnis kaip 1 mln. Eur. 2022 m. rugsėjo 30 d. ir 2021 m. gruodžio 31 d. Bendrovė tenkino šį reikalavimą.

Akcijų priedai

2014 m. padidinus Bendrovės įstatinį kapitalą 860 000 akcijų, buvo suformuoti akcijų priedai, kuriuos sudaro išleistų akcijų nominaliosios vertės perviršių suma. Akcijos nominalioji vertė yra 28,96, išleidimo vertė yra 43,44 Eur. Per 2022 m. pirmąjį ketvirtį akcijų priedų suma pasikeitė. Akcijų priedų suma sumažėjo 6.584 tūkstančiais dėl patirtų nuostolių padengimo.

Perkainojimo rezervas

Perkainojimo rezervas sudaromas dėl ilgalaikio materialiojo (nekilnojamojo) turto vertės padidėjimo, gauto perkainojus turtą. Perkainojimo rezervas mažinamas, kai perkainotas turtas nukainojamas, nurašomas, nudėvimas ar perleidžiamas kitų asmenų nuosavybėn. Perkainojimo rezervo dalimi, sudaryta perkainojus materialųjį turtą, gali būti didinamas įstatinis kapitalas. Perkainojimo rezervas negali būti naudojamas nuostoliams mažinti.

7. Techniniai atidėjiniai

Straipsniai, tūkst. Eur	Perkeltų įmokų	Numatomų išmokėjimų	Nepasibaigusios rizikos	Iš viso
Bendroji vertė				
2021 m. sausio 1 d.	49.950	51.663	2.858	104.471
Pasikeitimas per laikotarpį	6.507	4.719	507	11.733
2021 m. gruodžio 31 d.	56.457	56.382	3.365	116.204
Pasikeitimas per laikotarpį	88	1.059	274	1.421
2022 m. rugsėjo 30 d.	56.545	57.441	3.639	117.625
Perdraudimo dalis				
2021 m. sausio 1 d.	(334)	(8.391)	-	(8.725)
Pasikeitimas per laikotarpį	(48)	(175)		(223)
2021 m. gruodžio 31 d.	(382)	(8.566)	-	(8.948)
Pasikeitimas per laikotarpį	(710)	(1.091)		(1.801)
2022 m. rugsėjo 30 d.	(1.092)	(9.657)	-	(10.749)
Grynoji vertė				
2021 m. gruodžio 31 d.	56.075	47.816	3.365	107.256
2022 m. rugsėjo 30 d.	55.453	47.784	3.639	106.876

8. Kiti įsipareigojimai

Straipsniai, tūkst. Eur	2022-09-30	2021-12-31
<i>Kiti įsipareigojimai:</i>	3.712	4.118
Avansiniai mokėjimai už sudarytas draudimo sutartis	2.944	3.065
Kiti mokėjimai	768	1053
<i>Mokesčiai, socialinio draudimo įmokos ir kiti įsipareigojimai:</i>	10.724	1.256
Mokesčiai	291	152
Socialinio draudimo sąnaudos	640	648
Atlyginimai	522	59
Kita	9.271	397
Iš viso	14.436	5.374

ASA Gjensidige Forsikring pervedė 9.000 tūkst. eurų ADB Gjensidige pagal akcijų pasirašymo sutartį.

9. Atidėjiniai

Straipsniai, tūkst. Eur	Restruktūri- zacija	Priedai darbuotoja ms	Iš viso
Likutis 2020 m. gruodžio 31 d.	328	-	328
Nauji atidėjiniai	150	1.209	1.359
Perklasifikavimas	-	794	794
Per metus panaudoti atidėjiniai	(229)	(1.028)	(1.257)
Likutis 2021m. gruodžio 31 d.	249	975	1.224
Nauji atidėjiniai	420	973	1.393
Per metus panaudoti atidėjiniai	(327)	(996)	(1.323)
Likutis 2022 m. rugsėjo 30 d.	342	952	1.294

Restruktūrizavimo rezervas

2022 m. Bendrovė įsipareigojo laikytis Bendrovės veiklos restruktūrizavimo plano, kad būtų pasiekta geriausių rezultatų. Paskelbus planą, Bendrovė pripažino 420 tūkst. Eur atidėjinį numatytoms restruktūrizacijos sąnaudoms, įskaitant išmokas nutraukus darbo sutartis. Sąnaudos apskaičiuotos remiantis susijusių sutarčių nuostatomis. Per 2022m. pirmus devynis mėnesius buvo panaudotas 327 tūkst. Eur atidėjinys. Tikimasi, kad restruktūrizavimas bus baigtas iki 2022 m. gruodžio.

2021 m. Bendrovė įsipareigojo laikytis Bendrovės veiklos restruktūrizavimo plano, kad būtų pasiekta geriausių rezultatų. Paskelbus planą, Bendrovė pripažino 150 tūkst. Eur atidėjinį numatytoms restruktūrizacijos sąnaudoms, įskaitant išmokas nutraukus darbo sutartis. Sąnaudos apskaičiuotos remiantis susijusių sutarčių nuostatomis. Per metus buvo panaudotas 229 tūkst. Eur atidėjinys. Tikimasi, kad restruktūrizavimas bus baigtas iki 2022 m. gruodžio.

Priedai darbuotojams

2021 m. sausio 1 d. sukaupti priedai darbuotojams buvo perklasifikuoti iš sukauptų sąnaudų ir ateinančių laikotarpių pajamų į atidėjinius.

Priedai kaupiami remiantis Bendrovėje galiojančia motyvavimo sistema.

10. Ne gyvybės draudimo veiklos rezultatai

Valstybė, kurioje sudaryta draudimo sutartis	Bendra pasirašytų įmokų suma, tūkst. Eur	
	2022	2021
Lietuvos Respublika	55.885	52.228
Kitos ES valstybės narės	39.788	40.395
Iš viso	95.673	92.623

11. Sandoriai su susijusiomis šalimis

Susijusiomis šalimis laikomi Bendrovės akcininkas, Valdybos ir Stebėtojų tarybos nariai, jų artimi giminiaičiai bei įmonės, kuriose jie turi reikšmingą įtaką arba kontrolę.

Toliau pateikiami sandoriai per 2022 ir 2021 m. su susijusiomis šalimis:

Straipsniai, tūkst. Eur	2022-09-30	2021-09-30
Pasirašytos perdraudimo įmokos „Gjensidige Forsikring“ ASA	(2.910)	(2.388)
„Gjensidige Forsikring“ ASA išmokėtos perdraudiko dalies draudimo išmokos	1.785	579

Susijusios bendrovės:

„Gjensidige Forsikring“ ASA
 „Gjensidige Business Services“ ASA
 UAB RedGo Lithuania

12. Norminių aktų laikymasis

Finansinės būklės ataskaitos sudarymo dieną Bendrovė tenkino Lietuvos Respublikos norminių aktų reikalavimus, keliamus draudimo bendrovių investicijų struktūrai.

2022 m. rugsėjo 30 d. ir 2021 m. gruodžio 31 d. Bendrovė vykdė draudimo bendrovių mokumo atsargos reikalavimus.

13. Veiklos nuoma

„Gjensidige“ nusprendė pripažinti savo nuomos įsipareigojimus pagal likusių nuomos mokėjimų dabartinę vertę, diskontuotą naudojant nuomininko papildomą skolinimosi normą pradinės paraiškos pateikimo dieną, taip pat susijusio naudojimo teise valdomo turto pripažinimą iki sumos, atitinkančios nuomos įsipareigojimą.

Naudojimo teise valdomas turtas

tūkst. Eur	Žemė ir pastatai	Iš viso
Savikaina 2021 m. sausio 1 d.	9.415	9.415
Naujos sutartys	19	19
Sutarčių sąlygų pakeitimai (+/-)	(411)	(411)
Savikaina 2021 m. gruodžio 31 d.	9.023	9.023
Naujos sutartys	-	-
Sutarčių sąlygų pakeitimai (+/-)	(449)	(449)
Savikaina 2022 m. rugsėjo 30 d.	8.574	8.574
Nusidėvėjimas 2021 m. sausio 1 d.	(1.782)	(1.782)
Nusidėvėjimo sąnaudos per laikotarpį	(1.176)	(1.176)
Sutarčių sąlygų pakeitimai (+/-)	38	38
Nusidėvėjimas 2021 m. gruodžio 31 d.	(2.920)	(2.920)
Nusidėvėjimo sąnaudos per laikotarpį	(837)	(837)
Sutarčių sąlygų pakeitimai (+/-)	324	324
Nusidėvėjimas 2022 m rugsėjo 30 d.	(3.433)	(3.433)
Likutis 2021 m. gruodžio 31 d.	6.103	6.103
Likutis 2022 m. rugsėjo 30 d.	5.141	5.141

Nuomos įsipareigojimai

tūkst. Eur	Žemė ir pastatai	Iš viso
Likutis 2021 m. sausio 1 d.	7.623	7.623
Naujos sutartys	19	19
Sutarčių sąlygų pakeitimai (+/-)	(374)	(374)
Mokėjimai	(1.261)	(1.261)
Palūkanų sąnaudos	141	141
Likutis 2021 m. gruodžio 31 d.	6.148	6.148
Naujos sutartys	-	-
Sutarčių sąlygų pakeitimai (+/-)	(126)	(126)
Mokėjimai	(898)	(898)
Palūkanų sąnaudos	88	88
Likutis 2022 m. rugsėjo 30 d.	5.212	5.212

14. Neapibrėžtumai ir įsipareigojimai

Teisminiai nagrinėjimai – 2022 m. rugsėjo 30 d. ir 2021 m. gruodžio 31 d. Bendrovė nedalyvavo jokiose teisminėse procedūrose, kurios, vadovybės nuomone, turėtų reikšmingos įtakos finansinėms ataskaitoms.

15. Įvykiai po finansinės būklės ataskaitos sudarymo

ADB Gjensidige įstatinis kapitalas 2022 m. spalio 21 d. padidintas nuo 47,184,339.29 eurų iki 56,184,340.08 eurų. Daugiau įvykių nebuvo, kurie turėtų reikšmingos įtakos finansinėms ataskaitoms.

Finansinės ataskaitos Bendrovės vadovybės vardu buvo pasirašytos 2022 m. spalio 25 d.

Generalinis direktorius

Marius Jundulas

Vyriausioji buhalterė

Jolanta Markelienė

Vyriausiasis aktuaras

Jurgis Navikas